

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1928.

Stev. 39 — No. 39

CLEVELAND, O., 30. SEPTembra (SEPTEMBER), 1930

LETO (VOLUME) XVI.

DRUŠTVENA NAZNANILA

VABILO NA SEJO

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa.

Tem potom vabim vse člane in članice našega društva, da se vsi udeležijo prihodnje mesečne seje dne 12. oktobra ob navadnem času v navadnih prostorih. Na tej seji bomo razmotrivali, če naše društvo pristopi k centralizaciji, ali pa ostanemo tako kakor smo zdaj. Nam se sicer ni treba pridružiti radi slabih finančnih razmer, ker to društvo ima lepo premoženje v svoji blaginji; toda več ko nas bo skupaj v centralizaciji, bolj bo tudi za nas. Naše društvo je bilo za splošno centralizacijo še pred konvencijo, toda delegata sta pa volila proti na konvenciji. Ker je dosti naših članov na potnih listih, naj vsak izrazi svojo željo pismenim potom na zdole podpisane in vse se bo vpoštevalo; kamor bo večina volila, tako bo veljalo. Pridite torej vsi na prihodnjo sejo!

S sobratiskim pozdravom,
Frank Telban, tajnik,
P. O. Box 300.

Iz urada društva Vitezov sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill.

Naznanja se članom našega društva, da bomo od sedaj naprej, začeli meseca oktobra zopet imeti seje vsako prvo nedeljo ob eni uri popoldne. S tem opozarjam vse člane, da se udeležujejo seje. Zlastno je, da pri 300 članih, ki spadajo k našemu društvu, jih pride komaj 10 do 15 na sejo. Tukaj se dovolj jasno vidi, koliko je članom do društva.

Opozarjam pa tudi člane, kateri dolgujete, da prinesete plačat svoje mesečne prispevke malo bolj redno, kakor do sedaj. Leto se bliža svojem koncu in treba bo predložiti račun. Ne veste člani, koliko dela in sitnosti delate tajniku, da mora vedno naprej pisati v pobiralno knjige le dolgove. Posebno je to sitno ob koncu leta, ko bi morale biti knjige popolnoma v redu, a po nemarnosti članstva niso.

Kakor so na zadnji konvenciji napravili, bomo mogli pristopiti v centralizacijo. Nič ne rečem drugega, kakor to, da če bomo stopili, bo vsaj ta dobrota, da bo vsaki mesec polovica naših članov vedno suspendana, ako boste tako plačevali asemente, kakor do sedaj. Upam, da se boste že naučili reda, čeprav malo bolj počasi.

Torej člani, še enkrat vas opozarjam, da pridete na prihodnjo sejo, ki bo v nedeljo dne 5. oktobra, ob eni uri popoldne.

C. I. Grmek, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y.

Cenjeni sobratje! Blagovolite vzeti na znanje, da se vrši četrtletna seja našega društva v soboto, dne 4. oktobra, 1930, ob pol 9. uri zvečer v Slovenskem Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Pri tej seji dobite poročilo nadzornikov v kakšnem stanju so našli knjige ter o splošnem delovanju društva v teku preteklih treh mesecev.

Važnega pomena na tej seji bo tudi ukrepanje raznega v korist naše veselice, katero priredimo na Martinovo soboto, to je dne 8. novembra, 1930. Tudi bo pripravljali odbor za 30 letnico podal svoje prvo poročilo. Društvo bo obhajalo 30-letnico, julija, 1931.

Vljudo ste torej naprošeni, da se udeležite te četrtletne seje, da nam bo mogoče določiti temeljite načrte za delovanje v prid naše veselice.

Omenim še, da je zopet več članov zastalo s plačilom mesečnega asesmenta. Te člane prosim, da naj skušajo dolg poravnati vsaj do prihodnje seje, ker je primanjkljaj denarja za poslati na Jednoti. Ako asesmenta ne morete poravnati do prihodnje seje, ali vsaj pri prihodnji seji, je potrebno, da to naznanite tajniku ustmeno ali pismeno. Nikar ne odlašajte s plačevanjem članarine dalje kakor absolutno potrebno, ker presreča nikdar ne počiva. Torej v vašo korist, kakor tudi vaša dolžnost svoji družini je, da ste vsikdar zavarovani.

Torej na svidenje na prihodnji četrtletni seji! Kakor vam je znano iz pravil društva, se neopravičena odsotnost kaznuje z globo 25 centov.

Vas bratski pozdravlja,
Matt Curl, tajnik.

Društvo sv. Petra i Pavla, broj 64, Etna, Pa.

Sa ovim se poziva članstvo gore imenovanoga društva na rojčduku sjednici, koja se bude održavala na 5. oktobra točno u 2sata posle podne. Pozivaju se svi članovi i članice, da ovoj važnoj sjednici prisustvuju, pošto ima za riješiti važni stvari od zadnje konvencije, koja se je vršila u Waukeganu, Ill. Biti će govora od centralizacije i od raznih drugih stvari za korist i napredak našeg društva i KSKJ. Zato braćo članovi i sestre članice, pohitite svi na buduću sjednicu. Istotako ćete čuti tromesečni proračun, kako i na koji način se vode računi društva. Dužnost je vsa članu i članice, da poha-
jaju svoja društva svaki mjesec, a osobito morao bi biti svaki član i članica makar jedan put u tri mjeseca na svojima sjednicama, da čuju što se radi u društvu, i onda ako ima koji član ili članica što za kazati, može kazati to na sjednici.

Isto bi molio članove, da malo točnije uplaćaju svoje mjesečne pristojbe, pošto ako članovi to zanemare, biti će postu-
pano po pravilama; a onda neka ne krive tajnika, niti nikoga drugoga. Članovi, koji ne mogu uplatiti uslijed slaboga rada, moraju da se jave na sjednici pred članovima, i onda će biti svaka stvar u redu.

Toliko do znanja braći i sestrama, da se drža ovoga reda, i onda neće imati tajnik nikakvog poteškoća.

Sa pozdravom ostajem,
Stanko G. Skrbini, tajnik.

Društvo sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis.

S tem naznanjam članom in članicam našega društva, da se (Dolje na 2. strani)

CLEVELANDSKE NOVICE

Novi grobovi. Po dolgi boleznini je umrl dobro poznani rojak Frank Štrumbel, p. d. Novinc, star 45 let, doma iz Vin-kov Vrha pri Žužemberku. Tu je bival 26 let. Tu zapušta žalujočo soprogo, dve hčeri in štiri sinove. — V torek večer, dne 23. septembra, je preminul v Warrensville sanatoriju Josip Zakrajšek, star 25 let. Tu zapušta sestro Rose in dva brata, Antona in Johna, ter strica John Zakrajšek, pa tudi več sorodnikov. Ranjki je bil rojen v Clevelandu. — Dne 23. septembra je preminul v City bolnici Joseph Jankelj, star 73 let. Ze pred 37. leti je zgubil eno nogo in od tedaj je hodil s pomočjo umetne noge. Zadnjih par let se je nahajal pri poznanem rojaku Ignac Smuku. Pokojni je bil doma iz Mirne peči pri Novem mestu. — Po devetmesečni hudi bolezni je preminul A. Kovač, star 55 let, doma iz vasi Zali log na Gorenjskem, Ranjki je bival v Ameriki 24 let. Bil je član društva sv. Jožefa št. 146 KSKJ in društva sv. Alojzija. V stari domovini zapušta soprogo in tri sinove. — Po dolgi bolezni je umrl dne 24. septembra dobro poznani rojak Frank Simončič, p. d. Hojer, star 59 let. V Clevelandu je bival 32 let. Doma je bil iz vasi Brod, fara Cerklje. Tu zapušta soprogo, dva sina, Franka in Edwarda, ki sta oba poznana kot rokojborca in igralca na harmonike, nadalje štiri hčerke, Rosie Ulrich, Alice Podpadec, Mamie Blatnik in Jennie. — Nenadoma je umrl v soboto, dne 27. septembra, rojak Frank Kave, 13712 Sprecher Ave., West Park. Še pol ure pred polnočjo se je pogovarjal lepo z domačimi. Nič hudega sluteč se je družina odpravila k počitku, toda ko je zjutraj družina vstala se je Frank ni več zbudil. Mati in osem otrok v družini je bridko zajokalo. Ranjki je bil star 43 let, doma iz vasi Podgaj, fara Žužemberk. V Ameriki je bival 24 let. Zapušta tu soprogo Frances, pet sinov, Frank, Avgust, Andrew, John in Joseph, ter tri hčerke, Bernarda, Frances in Rozalija. Otroci so v starosti od 3 do 19 let. En sin, star 10 let, je umrl družini pred petimi leti. Ranjki je bil član društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ.

Važno za volilce! Pomnite, da je glede registracije letos vse drugače kot je bilo druge leta. Tri važne spremembe so nastale glede registracije. Prvič, ako se letos registrirate, tedaj se vam ni treba več registrirati. Dolej se ste morali vsako leto, ako ste hoteli voliti. Drugič, registracijske ure so se spremenile. Registracijske ure so sedaj samo od 1. ure popoldne do 9. zvečer. Tretjič, samo trije dnevi so določeni za registracijo, dočim smo jih doslej imeli štiri. Ti trije dnevi so: oktobra 2., 10. in 11. Prosimo, da naši državljani to upoštevajo in se ravnaajo po tem.

MLADA SLOVENKA UTONILA

Iz Crested Butte, Colo., se nam poroča, da je ondi dne 21. septembra utonila 16-letna Anica Kvaternik, mlajša hči tam živeče družine Kvaternik. Poleg staršev zapušta v Crested Butte eno sestro in svaka, v državi Washington pa tudi eno poročeno sestro ter svaka. Označeni dan se je podalo pet mladenk v starosti od 16-18 let na sprehod k jezeru nekega bližnjega farmerja. Ker je dekleta zanimalo veslanje, so poskakale v bolj majhen čoln in se podale od obrežja. V sled prevelike teže se jim je sredi jezera čoln prevrnil. Nesrečo je še pravočasno zaznal farmer ter je z velikim naporom rešil tri dekleta, četrta je sama splavala h kraju, toda zadnja, Anica Kvaternik, mlajša hči tam

PREMIKAJOČE SLIKE JEDNOTE

Na več vprašanj, da bi se kazale premikajoče slike Jednote, naj bo povedano, da se lahko društva v naselbinah javijo in prijavi na mene, ako tako želijo.

Slik je vedno več novih in zanimivih. Prireditve se lahko uredijo na sledeči način:

Društva, kjer se nahaja fara (cerkev), naj se dogovore z župnikom za prireditve v cerkveni dvorani, ako jo imajo. Kjer ni cerkve in dvorane, se lahko zavzamejo društva sama. Za vstopnino naj društva naredijo ceno, kakor hočejo. Dobiček se deli na polovico, kakor se je to storilo poprej, kadar se odštejejo stroški, se ostalo razdeli, polovica gre cerkvi, kjer ista sodeluje z društvom, polovica pa Jednoti.

Imamo še primerne cirkularje ali vabila, kateri vas nič ne stanejo, pišite po nje. Prireditve se lahko tako uredi, da je poleg slik še kaka druga zabava, pesni ali petje. Kazanje se bo vzel za vrstjo kakor se prikladi. Sedaj ker je jesenska sezona, je ugoden čas za to.

A. Grdina, glavni predsednik.

HIMEN

Dne 26. septembra je Rev. J. Plevnik v Jolietu, Ill., poročil dva mlada, ugledna zaročenca. Zenin je doma iz Clevelanda, nevesta pa iz Jolietu. Stvar se je izvršila bolj na tihem.

Ta dan je obljubil dosmrtno zvestobo svoji jolietski izvoljenki Mr. Ray Grdina, edini sin Mr. in Mrs. John Grdina. Mr. John Grdina je blagajnik slovenske banke, The North American Trust Co., in lastnik železne trgovine, njegov sin je pa urednik angleške strani "Ameriške Domovine" (American Home Junior). Srečna in dražestna nevesta našega clevelandkega ženina je bila pa Miss Dolores Zalar, mlajša hči glavnega tajnika KSKJ, brata Josip Zalarja. Pravijo, da so rožice v tujih vrtilih lepše kot pa v domačem... Menda bo že tako. Le vprašajte našega Ray-a. Mrs. Ray Grdina se bo tekoči teden preselila v našo clevelandsko metropolo. Mladima novoporočencema naj veljajo naše iskrene čestitke in vse najboljše v novem stanu! Radovedni smo, kdaj bo prišel kak Jolietčan semkaj v Cleveland po svojo nevesto?

Živeče družine Kvaternik. Poleg staršev zapušta v Crested Butte eno sestro in svaka, v državi Washington pa tudi eno poročeno sestro ter svaka.

Označeni dan se je podalo pet mladenk v starosti od 16-18 let na sprehod k jezeru nekega bližnjega farmerja. Ker je dekleta zanimalo veslanje, so poskakale v bolj majhen čoln in se podale od obrežja. V sled prevelike teže se jim je sredi jezera čoln prevrnil. Nesrečo je še pravočasno zaznal farmer ter je z velikim naporom rešil tri dekleta, četrta je sama splavala h kraju, toda zadnja, Anica Kvaternik, mlajša hči tam

VELIK PROTESTNI SHOD V CLEVELANDU

Protestni shod napram zatiranju našega naroda v domovini od strani barbarskih fašistov, katerega je za minulo nedeljo popoldne sklical Jugoslovanski klub v avditoriju Slovenskega Narodnega Doma, se je vršil in tudi zaključil nad vse sijajno. To vam je bil dan sočutja, dan obžalovanja, dan navdušenja in dan našega narodnega prebujenja.

Ob 2. uri popoldne je bila velika dvorana S. N. Doma že do cela zasedena. Tja so dospeli naši zavedni Slovenci, naši bratje Hrvatje in tudi bratje Srbi. Videl si med njimi tudi mnogo naše tu rojene mladine. Več sto izmed navzočih je moralo stati, ker ni bilo več sedežev na razpolago. Računamo lahko, da se je tega shoda udeležilo okrog 1.800 oseb, mnogo jih je odšlo domov, ker niso dobili prostora. Med udeleženci si videl sivolase starčke, pa tudi deco; med množico so se sedele celo matere z dojenčki v naročju. Prišli so stanovni vsi vrsti, tako tudi osebe raznih verskih in političnih prepričanj. Tukaj v Clevelandu je med našimi zavednimi Jugoslovani takozvana netoleranca že davno za vedno izginila.

Shod je otvoril točno ob 2. uri Mr. A. Grdina, preds. Amer. Jugoslovanskega kluba. Ves navdušen je omenil približno takole: "Pozdravljeni jugoslovanski bratje in sestre, Slovenci, Hrvatje in Srbi, došli na ta protestni shod! Prišli ste semkaj, ker vas nekaj v arcu teži in boli. Po nečem hrepenite in bita svoja srčna čutila radi javno izrazili..."

"Tamkaj daleč preko morja v tužni Primorski se godi nekaj groznega, tamkaj, kjer živijo naši rodni bratje in sestre. Prišli ste semkaj, da danes kot ameriški Jugoslovani na tem protestnem shodu nastopite, ter celemu svetu potožite ter protestirate ker kruti fašisti tako neusmiljeno postopajo z našimi Slovenci."

Na govorniški listi tega shoda, ki je trajal do 4. ure, so bili sledeči: Mr. Marjan Urbančič, primorski Slovenec; Mr. Vinko Solič, Srb; Rev. Maxim Relić, hrvatski župnik; Mr. Matija Petrovič; Mr. Janko Rogelj; Mr. Louis F. Truger; Mr. Jim Rotter; Mr. Joško Penko, in Mr. Joseph Mihaljevich.

Mr. Rogelj je v imenu Slovenskega Sokola v Clevelandu prečital posebno resolucijo v svrhu ustanovitve nove narodne organizacije (Jugoslovanske Narodne Obrane), ki naj bi nastopala potrebne korake v zaščito in obrambo naših zatiranih Jugoslovancev pod jarmom fašizma. Resolucija je bila z velikim navdušenjem soglasno sprejeta. Mr. Truger je pa kot tajnik Jugoslovanske Matice prečital mojstrsko izdelan "memorandum" ali Spomenico, oziroma protest, ki je bil tudi navdušeno sprejet.

O vsebini raznih govorov poročamo prihodnjič, tako bo pa tudi obe resoluciji prihodnji teden obelodanili.

Dal Bog, da bi ta veličastni shod obrodil mnogo zaželjenega sadu in uspeha!

ZANIMIV TRŽAŠKI PROCES

Predsednik general Cristini: "Kdo vas je pozval, da vstopite v teroristično organizacijo?" Bidovec je odgovoril, da ga je pozval Marušič. Bidovec je končno še omenil, da se je udeležil shoda zarotnikov v Cvetrežu.

TRETIJ DAN RAZPRAVE
(Dne 3. septembra)

Glede tretjega dneva procesa, v katerem so bili obtoženci prvih zaslišani, in sicer Bevk, Manfreda, Kosmač, Sofija Frančeskin in Bidovec, se poročajo še sledeče podrobnosti: Na razpravi sta bila med poslušalci navzoča tudi general tržaškega kora Vacca Maggioni in Rossi. Od konzularnega zbora sta bila topot navzoča tudi konzul Velike Britanije in Združenih držav ameriških.

Priznanje dijaka Bevka
Prvi zaslišanec Bevk je na vprašanje predsednika, ali je preiskaval prostovoljno izpovedal ali pa je bil prisiljen, odgovoril je, da je izpovedal prostovoljno. Govori dobro italijansko in gladdo, ne da bi se veliko preklinjal ali pomišljal.

Dejal je, da sta ga za jugoslovansko iredento pridobila 1. 1925 brata Maksimilijan in Albert Rejec, ki sta ga najela kot korespondenta Edinosti. Ona dva sta ga opozorila, da so Slovenci v Julijski krajini tlačeni, da nimajo nobenih šol, pa da je treba julijske Slovence ohraniti zavedne.

Leta 1928 šele in sicer julija meseca ga je Rejec posvetil v takozvano tajno organizacijo. Izročil mu je namreč devet raketa, in sicer tri bele, tri modre in tri rdeče, da jih naj ob neki priliki (ob kakšni in kdaj in kje?) zažge. Ko se je Bevk obotavljal, mu je Rejec rekel, da mora to storiti, ako hoče biti vreden članstva zarote.

Avgusta tistega leta se je vršil dijaški sestanek v Cvetrovžu. Tam je Bevk, kakor trdi, dobil delokrog in navodilo, kako naj spolnjuje svojo nalogo kot član zarote. V izpolnjevanju te svoje naloge je obtoženec potoval sem in tja z raznimi pismi in drugimi stvarmi. Bevk pravi, da se mu je stvar kmalu zdelala preveč nevarna, tako, da je mislil ta posel opustiti, nakar mu je Rejec dal kemično tinkto iz skroba in jodove tinkture, da se pisava ni poznala. V tistem času pravi Bevk, da je dobil svarilno pismo "Tigra", v katerem ga organizacija opominja, da naj vztraja in je pripravljena na žrtve za jugoslovansko stvar, ki da bo kmalu zmagala. Radi tega je svoje delovanje zopet začel in se je takrat tudi preskrbel v orožju za slučaj, če bi ga srečale italijanske patrulje. Potem je Bevk predsedniku sodišča natančno pojasnil, kakšne naloge da je po naročilu organizacije izvrševal. Pri izvrševanju teh nalog pravi, da mu je pomagal največ čestni geometer Lenarčič. Pri eni taki priliki da ga je zasačila v neki gostilni patrulja miličnikov, ki mu pa ni ničesar naredila, potem ko se je legitimiral. Ta stvar da ga je zopet nagnila k temu, da bi svoje delovanje v zaroti nehal.

Bevk pravi tudi, da je bil opremljen z dvema šiferskima alfabeta, katerih pa da se ni nikoli posluževal.

Po teh izpovedbah je začel Bevka natančno izpraševati predsednik. Dali je bil načelnik dijaške srenje? — Da. — Dali je bil član "Borbe"? — Ne, vedel pa je zanjo. — Dali je poznal Bidovca, Miloša in Valenčiča? — Ne. — Kaj mu je znano o osrednjem goriskem odboru? — Slišal je zanj, imen članov pa ne ve. — Dali je pomagal zbežati dvema italijanskima antifašistoma iz Milana po nalogu Rejca, ki je bil glede tega dogovoril z italijansko emigrantsko organizacijo v Parizu? — Da, do izvršitve pa ni prišlo, ker je bil med tem aretiran. — Dali je Zofija Frančeskin vedela za ta načrt? — Da. — Koliko je bilo vpisanih v njegovo akcijsko grupo? — Sedem. — Na ponovno vprašanje glede italijanskih antifašistov, ki so jih potem drugi spravili čez mejo, pove Bevk, da je bil v to stvar zapleten tudi Jelinčič. Imen dotičnih oseb pa ne ve. — Zakaj ni pustil svojega posla, dasi je večkrat imel to namero? — Zato, ker se je bal smrti, ki je bila zagrožena vsakomur, kdor bi kaj takega poskušal. — Kaj ve o poizgu tolminskega otroškega vrta? — Da se je sklenil na sestanku študentov. — Dali se je istočasno vršil podoben sestanek v Dolini? — Se je vršil, niso pa ti sestanki imeli samo antifašističnega značaja, ampak so se obravnavala tudi socialna in kulturna vprašanja. Vseh takih kongresov je bilo, če se prav spominja, deset.

Nato je stavil obtožencu nekaj vprašanj njegov zagovornik dr. Matosel-Lorani, ki se tičejo sestanka in Cvetrovžu, na katerem se je baje sklenilo, da naj se izvrši neki atentat v Italiji sami, da pa se je nekdo temu protivil. Mogoče je bil to on? — Iz Bevkovega odgovora se razvidi, da je bila to samo govorica in da se v resnici o čem takim ni govorilo.

Nato je Bevk, ki je star 21 let, šel nazaj v svojo kletko, iz katere je stopil Manfreda. Med tem časom sta se pojavila v loži francoski in madžarski konzul.

Kaj je povedal Manfreda
Manfreda izpove, da se je prvič udeležil slovenskega nacionalnega sestanka pri Sv. Jakobu v Trstu leta 1926. Navzočih je bilo okoli 30 oseb. To pa da nanj ni veliko vplivalo v nacionalnem pogledu, in je bil ob enem član raznih italijanskih in mešanih sportnih društev. Šele leta 1928 se je začel baviti na podlagi studija zgodovine in literature s slovenskim nacionalnim problemom. Treba je pomisliti, da obtoženi študenti ne pripadajo več starejši, predvojni generaciji, ampak da so vsaj deloma že izšolani v italijanskih srednjih šolah. Začel je ljubiti Jugoslavijo, ne da bi sovražil Italijo.

Za iredentistično misel sta ga začela pridobivati Albert in Maksimilijan Rejec leta 1928. V tajno organizacijo pa sta ga

(Dolje na 8. strani)

prihodnja redna in izvanredna seja vrši v ponedeljek, dne 6. oktobra ob 7:30 sveder v Frank Tamšetovi dvorani. Ker bo ta seja zelo važna zaradi centralne bolniške podpore, ste vsi člani in članice vljudo prošeni, da se iste gotovo v velikem številu udeležite.

S sobratiskim pozdravom,
Louis Velkoverh, tajnik.
Moj novi naslov je: 3122 S. Carpenter St., Milwaukee, Wis.

Društvo sv. Janeza Evangelista,
št. 65, Milwaukee, Wis.

Cenjeni člani in članice omenjenega društva! Na veselo svidenje na izvanredni in redni mesečni seji, katero želi prirediti naše društvo v navadni Tamšetovi dvorani, to je v ponedeljek dne 6. oktobra. Na isto vas vabim z velikim navdušenjem. Cenjeni bratje in sestre! Ako vam še ni znano iz Jednotinega Glasila natančno poročilo letošnje minule konvencije, o kateri naša Jednota glavni tajnik Josip Zalar tako razločno poroča in piše v Glasilu, št. 37. Torej oglejte in prečitajte to številko Glasila pravilno, da boste na prihodnji seji lahko pravilno in mirnim srcem glasovali brez razburjenja za v pristop v centralizacijo. Glasovali boste v dobrobit vas samih, ne pa naših uradnikov. Luč sveta je solnce. Solnce razsvetljuje zemljo in vsa naša živa bitja solčna svetloba razvedriva in razsvetljuje ves človeški narod vseh delov sveta, kakor daleč ga solčna svetloba obzariti in doseči zamore. Solnce pa ne sije zmiraj posebno v jeseni in pa po zimi ne, ob teh časih ga navadno zakrivajo debeli teški oblaki.

Zategadelj imamo še povrh solčne svetlobe druge vsakovrstne luči, da si lahko razsvetljujemo, temne prostore. Torej ta svetloba, ki nam danes sveti in razsvetljuje naš razum. Ta svetilka je bila prižgana in razsvetljena na letošnji minuli konvenciji, katera naj bi nas razsvetlila in nas pripeljala na pravo pot, namreč pot, katera nas vodi in pelje direktno v naše odrešenje in polajšanje ali sigurno življenje, vseh naših bratov in sester naše dobre matere K. S. K. Jednote, katera nam je luč sobratstva prižgala in nas željno pričakuje kot res prava mati svoje izgubljene otroke.

Zatorej združimo se na prihodnji seji in zatečemo se pod okrilje naše matere Jednote. Pridružimo se našim bratom in sestram, kateri že več let spadajo v bolniško centralizacijo, potem ko se jim bomo pridružili, potem se le bomo vsi skupaj pravi bratje in sestre kot pravi Jednotarji. Upam in želim, da bi se vsi strinjali z mojim navodilom in nasvetom in lahko bomo rekli: Hvala Bogu in našim voditeljem, sedaj smo pa vse dosegli, kar smo si želeli!

Nadalje vaš tajnik vsa željno pričakuje in vabi pravočasno na sejo, skazite se tudi z assementom, katerega se lahko plačate po 12. uri popoldne pred sejo, kajti društvo brez dobrih plačnikov je mrtvo in brezveljavno. Zatorej skazite in potrudite se pravočasno! Omeniti moram, da za nobeno društvo se popravici ne plačuje assement v šestih mesecih ali ob letu, ampak mesečno, ali pa dalje v treh mesecih, torej to si zapomnite. Izvzeti so le ti, ki ne morejo v resnici plačati in njih dolžnost je, da se pri tajniku ali pa osebno na seji opravičijo. Sliši se govoriti in opravljati odbor našega društva, posebno najbolj se napada tajnika zaradi pristranskih doklad. Povem vam, da teh doklad si ni odbor ali pa tajnik sam izmislil, zaradi tega vas svarim in prosim, pustite naš odbor, posebno pa tajnika na miru, pa rajši redno assement plačujte, potem pa tudi manj govorite, pa pravila in dolžnost naj vsak za sebe spoľnuje.

Prihajajte redno na društvene seje, tam boste alihali in videli, kaj se sklepa v prid in korist nas vseh bratov in sester. Zatorej obrekanje in pa politika se naj pozabi in naj izostane za vedno iz naše sredine, bodisi v dvorani, od zunaj ali doma. Odbor dobro in pošteno deluje na težavnem polju našega društva brez vsake politike. Brez teh že smiraj navadnih doklad pa sploh ni nikomur mogoče gospodariti in voditi društva in te doklade imamo potrjene na seji od članov in članic in ti so na mesto piknikov in pa zaradi nerednega assementu pa zaradi nerednega plačevanja assementu.

Torej vsi na sejo in na skupno veselo svidenje!
S sobratiskim pozdravom,
John Augustine, predsednik.

Društvo sv. Roka, št. 113,
Denver, Colo.

S tem pozivljamo članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje redne mesečne seje dne 13. oktobra v navadnih prostorih. Pridite vsi, ker na tej seji imamo več važnih stvari za rešiti. Treba bo izvoliti pripravljali odbor za veselico, ki se bo vršila dne 31. decembra (na Silvestrov večer). Nadalje je bilo sklenjeno na zadnji mesečni seji, da se povabi vse članstvo na prihodnjo (oktobersko) sejo, da bomo razmotrivali glede pristopa v centralizacijo. Torej je dolžnost vsakega člana in članice, da se za gotovo udeležijo prihodnje seje, ker bo zelo važna in v korist celokupnega članstva našega društva. Torej pridite vsi brez izjeme na sejo dne 13. oktobra!

S sobratiskim pozdravom,
Frank Okoren, tajnik.

Naznanilo.
Članica društva sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 5. oktobra ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih; to bo prva nedelja v mesecu oktobra t. l. Zatem se vršijo društvene seje zopet vsako prvo nedeljo v mesecu kakor po navadi. Prosim, da članice to vpoštevate.

Sosestrski pozdrav,
Carolina Baraga, tajnica.

Iz urada društva sv. Marije Magdalene št. 162,
Cleveland, O.

Prihodnja redna mesečna seja našega društva se bo vršila 6. oktobra v navadnem prostoru. Ta seja bo od nem nekake izvanredna seja, ker se bo reševalo ali pristopi naše društvo v centralizacijo ali ne. Dolžnost vsake članice je, da se udeležijo seje, ker je zelo važnega pomena. Pridite vse, da se vam razloži kako in kaj, in potem boste pa glasovali za kar boste videli da bo za boljši napredek in v dobrobit članstva našega društva. Na svidenje torej 6. oktobra ob 8. uri zvečer na seji našega društva!

Pozdrav,
Mary Hochevar, tajnica.

Društvo Presvetege Srca Jezuovega, št. 172, West Park, O.

Dragi mi bratje in sestre: Na zadnji redni seji je bilo sklenjeno, da se povabi vse članstvo na sejo, ki se ima vršiti v ponedeljek zvečer dne 6. oktobra. Na dnevnem redu imamo več važnih točk za rešiti, glavna je pa ta, da se pristopimo na sejo Lige ohajskih društev, ki se ima vršiti v naši naselbini dne 2. novembra. Torej vas vljudo prosim, da pridete na to sejo vsi, brez izgovora;—S pozdravom,
Anton Kmet, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 173,
Milwaukee, Wis.

Tem potom naznanjam, da bo imelo naše društvo svojo mesečno sejo prvi torek v mesecu to je dne 7. oktobra zvečer ob navadni uri.

en tikel za 85 centov, ki je bil poslan na njem dom, če pride na našo vsako tretjo ali na. To našo se ni treba na seji radi tega pripraviti in prikriti, da tika ne boste plačali; prosim vas, da to enkrat vsled vpoštevate.

Opozorjam vse članice, da se seje udeležite v polnem številu, ker imamo več važnih stvari za rešiti in da poravnate assement, katerega dolgujete že delj časa. Izvolite tudi to vpoštevati.

Sosestrskim pozdravom,
Christine Rebernik, tajnica,
2111 S. Kinnickinick Ave.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 190, Denver, Colo.

S tem naznanjam članicam našega društva sklep zadnje mesečne seje, da bomo od zdaj naprej zopet zborovale vsako drugo nedeljo v mesecu ob drugi uri popoldne.

Ker se članice tako malo za seje zanimajo, vas s tem ponovno vljudo prosim kar sem že večkrat omenila, dajte se bolj udeleževati seji, kajti to ni koristno samo za eno, to je v dobrobit vseh skupaj! Kako lepo je videti pri drugih društvih, ko sedi cela vrsta članic na seji, toda žal, pri našem društvu jih je pa zmirom tako malo.

Kakor vam je že gotovo znano, priredi naše društvo vsako leto meseca oktobra kot obletnico ustanovitve društva. Ravno tako bomo imele tudi letos to spominsko prireditev in sicer dne 18. oktobra zvečer ob osmi uri. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da mora vsaka članica vzeti tikel, če se veseli udeležiti ali pa ne, kajti ene same vedno za vse, druge pa še tiketov v korist društvene blagajne nočejo kupiti.

Prosim vas, udeležite se v obilnem številu prihodnje seje dne 12. oktobra popoldne, da se še bolj natančno pogovorimo glede naše prihodnje veselice. Torej na veselo svidenje na seji dne 12. oktobra, in na veselici dne 18. oktobra!

S pozdravom,
Mary Perme, tajnica.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O.

Zdaj, ko so vroči dnevi že za nami in se nam bliža prijetna jesenska doba, se ne bomo več tako bali hoditi na sejo, ker bo v dvorani prijetno in hladno.

Mesec vinotok (oktober) se bliža. Zato vas že danes tem potom opozarjam na prihodnjo redno mesečno sejo, ki se vrši v navadnem zborovalnem prostoru dne 14. oktobra, da pridete polnoštevilno; to bo drugo sredo prihodnjega meseca. Seja ne bo trajala dolgo časa, potem bomo pa po naši stari navadi priredili malo domače zabave. Pridite vsi brez izjeme, posebno je vabljeni mladina, ker bomo imeli izbornega god za poskok. Seveda raznih okrepčil tudi ne bo manjkalo. Morda bomo že letošnjo novo ohajčana pokušali? Neki član našega društva, ki dela tam doli nekje na St. Clairju, je nam obljubil, da bo prinesel ta večer 10 ducatov slanih starokrajških kifcelov in izanskih "big," da bomo priredili poseben "kifcelni" ples za članice. Koncem konca pa sledi "površertanc" za stare in mlade, samo po grošu!

Ze danes naredite križ v praksi ali kolekdaru, da se boste za gotovo udeležili prihodnje seje dne 14. oktobra. Pa vplačilno knjižico prinesite seboj, da se bo vanjo kaj vpisalo, saj veste, kaj mislim!

S sobratiskim pozdravom,
Teddy Rossman, tajnik.

Iz urada društva sv. Ane, št. 208, Butte, Mont.

Uljudno opozarjam in prosim vse članice našega društva, da se kolikor mogoče v velikem številu udeležijo naše prihodnje seje dne 8. oktobra ob 8. uri zvečer. Ker imamo na

dnevnem redu nekoliko važnih točk za rešiti, zato je najboljšo, da se vse udeležite, da ne boste potem govorili, da samo tri ali štiri članice ali uradnice "ronajo" celo društvo. To ni res, vsaka posamezna članica ima pravico govoriti na seji, samo to naj pazi, da govori pravilno, ne pa tako kakor na zadnji seji napadati mene kot tajnico našega društva, kakor da sem jaz kriva, če nekatere ne plačujejo redno svojega assementu; to je njih zanikrnost ne pa moja. Vsled tega se je naša blagajna jako zmanjšala, pa to ni moja krivda. Ne katere mislite, da moram na vsak način vsako članico suspendirati in nič počakati; mogoče je katera v resnici revna. Jaz mislim, da bi bilo treba one suspendirati, ki po svoji lastni nemarnosti ne plačujejo društvenih doneskov. Dalje tudi pomnite, da je naše društvo komaj štiri in pol leta staro in še nikdar niste plačale kakega stroškovnega assementu za našo blagajno. Jaz mislim, da je malo takih društev. In vse to se je vršilo radi tega, ker smo vidno složno delovali. Ako se bo pa začelo na sejah tako napačiti, ne bo sreče, tako tudi naše društvo ne več napredovalo, kajti le v slogi je moč! Torej vas še enkrat prosim, da pridete vse na sejo, ker na isti vam bom prečitala trimesečni račun.

Sosestrskim pozdravom,
Anna Stefanich-Panjan, tajnica

ODGOVOR V ZAGOVOR

V predzadnji številki Glasila je v uredniškem članku urednik očepal nekatere one, ki niso na konvenciji volili za prisiljeno splošno centralizacijo.

V tem članku sem nedvomno bil vpoštevani tudi jaz, ker sem volil proti. Naj bo tu naveden razlog, zakaj da sem volil proti, za kar mi ni še danes zato žal.

1.—Zato, ker smatram, da je svoboda v tem oziru, kjer se mnogo društev odločilo proti, več vpoštevavanja vredna, nego prisiliti one, kateri so naravnost grozili, da bo trpela Jednota škodo za slučaj, da bo prisiljena splošna centralizacija.

2.—Sem volil zato, ker ni danes več tako nujno potreba splošne centralizacije, kakor je bilo potreba začetkom centralizacije. Ista sedaj obstoji in eksistira, ter napreduje vkljub temu, da je prostovoljna, kar smatram za mnogo več vredno, nego da bi bila splošno prisiljena.

3.—Sem volil zato, ker sem se zavedal, da so vrata centralizacije na široko odprta, da lahko vsako ali vsa društva pristopijo v njo prav s takimi pogoji, ali na tak način, kakor če bi bila prisiljena. Niti prisiljena bi ne mogla ubrati boljše ugodnosti, kakoršne so jim dali centralisti za pristop vsem društvom.

4.—Nadalje še zato, ker, dokler ni prisiljena centralizacija in dokler lahko pristopijo s takimi pogoji vsa društva, katera želijo, zakaj naj bi potem silili ona, katera na noben način niso bila pri volji pristopiti. Dokler ostane kakor je, in dokler je dana taka prilika vsem društvom, ni bilo in ni potreba nikogar siliti, kakor da bi brez njih centralizacija ne mogla eksistirati.

Nadalje sem videl v splošni prisiljeni centralizaciji še težkoče, ki bi nastale kakor hitro bi bila ista sprejeta. Mnoga društva, katera sedaj plačujejo po 35, 50 ali 60 centov mesečno za podporo, bi prišla naravnost v krizo in bi bili njih članstvo užaljeno ter prizadeto, kakor so to predbivali že na konvenciji oni delegati in delegatnje, ki so bili proti.

Ni tudi dvoma, da bi s tem, da bi postala splošna centralizacija, bi zahtevali spremembo centralnih pravil in drugačnih razredov, kar bi povzročalo nove homatije in stroške. S tem pa, ker je ostalo pri starem,

bodo društva, katera pristopijo v centralo, sprejela in pristopila pod sedanja centralna pravila.

Pri tem, da je nas toliko volilo proti splošni centralizaciji, je še vedno lahko splošna, ker imajo vsa društva priliko pristopiti, bo splošna; ako pa to nikakor ne morejo storiti še sedaj, bodo storila nekatere pozneje in Jednota se bo pri tem smatrala, da je svobodna, kakor je bila že od postanka, in da kot taka lahko napreduje, kar se smatra, da je to vredno več, nego imajo njene tekmovalke.

Pisati po konvenciji in zabdati v takih člankih ni potreba, ker je mnogo drugih važnih zadev, ki bi se morale za navduševanje novega življa pisati.

A. Grdina, glavni predsednik.

ODGOVOR UREDNIŠTVU GLASILA K. S. K. JEDNOTE

Uredništvo našega uradnega glasila se je čutilo dolžno, da da članstvu K. S. K. J. nekaka pojasnila glede zadržanja gotovega dela delegacije ob priliki glasovanja za centralno bolniško blagajno. Nič nimamo proti sličnim pojasnilom, ako se dotična opirajo na dejstva in ako ne povzročajo razdora med članstvom. Pojasnila pa, kakršna daje uredništvo glasila v številki od 16. septembra t. l., vsebujejo trditve, ki so deloma netočne, deloma popolnoma neresnične.

Taka "pojasnila" pa sigurno ne služijo v okrepitev Jednotinega notranjega življenja. Motiv omenjenega članka je dokaj prozoren: Oblatiti gotova društva, oziroma gotove delegate pred članstvom K. S. K. J. Omenjeni uredniški članek je žalitev prve vrste in to celo izpod peresa člana glavnega odbora. Glavni odbor in pa članstvo K. S. K. J. naj razsodita, ali spadajo članki slične kakovosti v uradno glasilo Jednote, ali ne.

Dotični članek kot takšen, ne zasluži odgovora, odgovarjamo le zato, da ne bo članstvo živelo v zmoti, da so insinucije in direktni napadi v zgoraj omenjenem uredniškem nestvoru le v najdaljšem sorodstvu z resnico. Evo torej odgovora:

Uredništvo si drzne očitati nekatereim delegatom, da so ob priliki glasovanja za centralno bolniško podporo, glasovali drugače in ne tako, kakor bi slavnostno uredništvo želelo. To presega vse, kar smo dosedaj doživeli v Jednoti. Res je, da smo si še ohranili staro ime: Kranjsko S. K. J. Večina delegatov je glasovala za staro ime in sklep večine nam je bil vedno svet; ravno tako nam tudi ne pade na um, da bi koga prijel, ker je glasoval za staro ime in ne za novo. Princip demokracije obstoji ravno v svobodi izražanja in svobodi glasovanja. Urednik našega glasila pa proglašja popolnoma druga načela; njemu, uredniku, očividno ne zadostuje, da imamo samo ime "Kranjsko" itd., on naš hoče prestaviti v pravo, resnično, bivšo avstrijsko Kranjsko, kjer so nam avstrijsko-nemški mogotci kar oktroirali postavbe, brez našega sodelovanja in proti naši volji, oziroma, on nam milostno dovoli pravico glasovanja, a glasovati moram takoo, kakor on to zahteva, v nasprotnem slučaju se izpostavljam nevarnosti, da nas oktači.

Zdi se, kakor da se namerava tu v svobodni Ameriki, v letu 1930, narediti iz K. S. K. J. posnetek stare avstrijske monarhije v minijaturi, z urednikom kot Njegovim Veličanstvom in z uradnim glasilom Jednote kot Njegovega Veličanstva osebnim glasilom, v katerem se razlagajo stroge postavbe podanikom. Takšen utis dobi človek, ko prečita famozni uredniški članek od 16. septembra.

Uredništvo se pa povzpne v svoji drznosti še dalje. Trdi, da podpisani delegatje niso imeli pravice glasovati tako, kakor so glasovali, namreč proti centralizaciji, ker jim društvo daje tega ni naročilo. Vprašujemo sobrata urednika, odkod on ve, da jim društvo ni tega naročilo? Bratu uredniku dajemo drage volje na razpolago predkonvencijni zapisnik društva sv. Jožefa, in iz njega bo mogoče spoznati, da se je podpisana delegacija ravnala v polnem obsegu po naročilu svojega društva in ne drugače. Isto bo čital tudi v zapisniku ohijske lige. Seveda bi si moral urednik oskrbeti tozadevne informacije, predno je napisal oni članek. Sedaj po toči zvonniti, bo prepozno; sam pravi tako. Grda beseda je zapisana in ostane zapisana.

Uredništvo razodeva v omenjenem članku čudno, skoro otroško mentaliteto. Pravi namreč, da, ako bi glasovali vsi delegatje centralnih društev za splošno bolniško centralizacijo, potem bi bila ista sprejeta in edinstvo in bratstvo bi se naselilo v Jednoto. Dobro! Recimo, da bi vsi delegatje centralnih društev glasovali za centralizacijo, s kolikimi glasovi bi se potem centralizacija sprejela? Z neakimi sedmimi glasovi!

Kakšna edinstvo in bratstvo da bi potem takem zavladala v Jednoti, ako bi se več, kot tretjino društev prisilo v centralizacijo, to si lahko mislimo in vsakdo to razume brez nadaljnega. Le urednik tega ne more, ali noče razumeti. Njemu zadostuje, da nekaj vrže na papir ali isto odgovarja resnici in dejanskemu stanju, ali ne, to mu je deveta briga.

Da smo glasovali proti splošni bolniški centralizaciji, dasi ravno smo bili in smo še sedaj za njo, temu je vzrok ta, ker ne maramo vsiljene centralizacije, ampak smo le za prostovoljno. Mi smo pristopili v centralni bolniški oddelek neprisiljeno, isto ugodnost smo hoteli nakloniti tudi ostalim šene centraliziranim društvom.

Uverjeni smo, da so nam vsa ona društva, ki še dosedaj niso pristopila k centrali, hvaležna. Dali smo jim časa za premislek, postavili kar najugodnejše sprejemne pogoje, in dovolj dolgi rok, namreč do 1. februarja, 1931.

Pod temi pogoji se bo pač vsakemu društvu lahko odločiti za centralo, in do omenjenega termina bo sleherni društvo K. S. K. J., upamo, vsaj spadalo v centralni bolniški oddelek neprisiljeno in prostovoljno. Tako mi razumemo bratstvo in edinstvo v Jednoti. Ako sobrat urednik pojmuje edinstvo v Jednoti kako drugače, prosto mu. Mi mu ne moremo pomagati. Toda v bodoče naj ne vsiljuje članstvu svojega zgolj osebnege, neosnovanega, da, otroškega prepričanja.

Svetujemo mu tudi, da v prihodnosti ne ponatiskuje osebnih nepadov in iz trit izvitih trditvev. Papir je sicer potrpežljiv, a manj potrpežljivi smo mi!

Za društvo sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. Jednote:

Charles Kralj, predsednik.

George Panchur, tajnik

in bivši delegat.

August F. Svetek, blagajnik.

Rev. Milan Slaje, Frank Kovarčič, Lawrence Leskovec, Mary Hribar, Alice Kastelle, bivši delegatje in delegatnje.

(Društveni pečat)

DOPISI

PUEBLKE NOVICE

Pueblo, Colo. — Imeli smo "Frolic," malo radovanja, da nas ne naredijo težave preveč sitne. Frolic je bil v korist cerkve in se je še precej dobro obnesel. Pomanjkanje dela nas sicer res precej oklepa, da se ne giblamo kakor bi se radi, in si ne moremo tako hitro kaj privoščiti, kar drugod vidimo. Vendar stiska je včasih koristna šola. Smo radi kratkovidni,

postanemo čmerni. Čmeren in potr človek slabo obrne v slabeje. Poguma nima, da bi se prilagodil razmeram in ne zna obrniti težke razmere na svojo korist. Povoljne razmere nas zelo hitro pomehkužijo, ne znamo jih prav hvaležno uporabljati. Nepovoljne in neprijetne razmere, ki nastopijo, nas marsikdaj prebudijo in ojačijo, da znamo tudi male drobtine uspešno porabiti.

"Če malo zaničuješ, velikega nisi vreden." Tudi pri cerkvenem "Frolic" nismo mogli pričakovati bogatega uspeha, a smo bili vseeno jako zadovoljni in veseli. Marljivji farani so vendar dosti dobro prihiteli na cerkveni vrt, kjer so se jim nudile razne zabave in kjer so vlovili marsikatero dobitke, katere so nanosili dobri prijatelji, ali so jih nabrali odbori, vneti za napredek fare. Vsem tem kličem: Hvala!

Solčna stran življenja je prišla na površje, tedaj smo se močno razvedrili in vsestransko obnovili staro prijateljstvo. Tega je treba, tega še bolj potrebujemo ko denarja. To je res solčna stran minljivega življenja.

Kmetijstvo začena dišati. Kmetijstvo seveda ne kupi čisto vedno zlate čase, vendar polagoma si človek opomore in pridobi zase in za svojo boljšo bodočnost. Manjši kmetovalec dela v tovarnah, dokler je prilika, drugi čas pa porabi na svojem domu. Ker je vabljivo imeti svoj avtomobil, mu ta strošek prinaša nekoliko koristi. Precejšnje število naših rojakov pametno spozna novejšo razmere ter kupuje mala posvetstva zunaj mesta, da jim ne bo treba prisilno počivati, kadar počivajo tovarne. Brezdelnost pokvari duh podjetnosti, da ostane, kar je bil, blago pot napredka pa prepusti drugim, ki umno spoznajo nove razmere ter pridno uporabljajo vsako priliko. Lepo bodri naš pesnik Gregorčič k vztrajnemu delu:

"Kdor je možak, strupene se kupe ne brani, sladke se nikdar ne vpijani." Priden človek se ne spusti v prijetne reči kar slepo, ampak premisli, kaj prinese stalnega. Pri vsaki pridni družini delo ni nikdar dodelano. Delo ljubi, dela iščejo, z delom se kratkočasijo. To so ljudje, ki jih po angleško imenujejo "thrifty," po naše mislim "podjeten." Kakor družina, tako fara. Kakor hitro ustavimo voz grede na hrib, takoj bo silili hitro nazaj. Moramo postati kakor sv. Pavel, ki navdušuje svojega učenca sv. Tita:

"Zveličar nas je zase očistil kot izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela." Tedaj tudi v fari, ena priredba izvršena, moramo si umisliti kaj drugega. Lenobo pasti ne hasne.

Rev. P. Francis, naš marljivji kaplan, vabi mladino, da kmalu priredi zanimivo igro "The Seal of Confession." (Moščnost spovedi). Nekateri so vedno pripravljeni se brigati v korist in napredek cerkve, druge pa moramo siliti in jih bodriti. Saj le tako postanemo dobrotniki drugih in naše delovanje je toliko več vredno, kolikor več drugih smo predramili.

Konvencija KSKJ je brez dvomno največja vzpodbuda za vse naše naselbine. Sam sem videl marsikaj ali pa slišal od veleznajčajnih delegatov, kar lahko mi doma porabimo. Lahko rečem, in ni se mi treba bati oporekanja. Osebo pri konvenciji je bilo večina, ma jako spoštovanja vredno. Seveda, vseskozi idealni ljudje, kje jih pa najdeš? Društva izbirajo, da pošljejo značajno zastopstvo. Prav je. Po večjem smo opazovali, da so se delegatje znali veselo obnašati, so se pristrčno zabavali in vendar niso kršili mere dostojnosti. Ni bilo težko uganiti, da so bili odposlanci iz tako vrlih krogov, kjer preveča zanimanje (Dalle na 3. strani).

za verstvo in za versko omiko v svojih naselbinah. Ali mar ni častno za nas in povsem koristno, če se na vso moč brigamo za mogočni naraščaj K. S. K. Jednote?

P. Cyril Zupan, O.S.B.

Indianapolis, Ind.—Da ne boste mislili, da je članstvo našega društva sv. Alojzija, št. 52, KSKJ tako nemarno in zaplano, oziroma da se sploh za nič ne brigamo, vam povem, da smo zelo težko pričakovali, kakšen bo izid 17. konvencije v Waukegan, Ill. Jaz sem bila posebno radovedna, katero ime bo zmagovalo: "Kranjska" ali "Ameriška," za kar je že bilo pred konvencijo toliko priporočil pa tudi protestov, toliko navsot, pa tudi toliko ugovorov. Zanimali smo se tukaj za vse in težko čakali, da se konvencija konča.

Naposled so vendar prišli naši delegatje nazaj v naš prikljubljani Indianapolis. Z veseljem smo jih pozdravili in vse kar na hitro hoteli zvedeti od njih. Vsi pa smo bili zadovoljni, ko so nam naši delegatje povedali, kaj vse se je na tej konvenciji ukrenilo ter izboljšalo. Posebno veliko se je izboljšalo za stare člane, za kar bodo gotovo zelo hvaležni glavnim odbornikom, ter vsej delegaciji. Istotako je konvencija storila veliko za mlade člane in članice. Vpoštevane smo tudi ženske, saj imamo sedaj kar tri zastopnice v glavnem uradu za bodoča štiri leta. To je jako lepo in tudi koristno za društva ter Jednoto, kajti ko ženske ali članice uvidijo, da so vpoštevane, imajo s tem več veselja, da delajo za napredek društva, ker so vsepovsod enakopravne pri Jednotini poslovanju.

Omeniti moram tudi, da nas je še posebno razveselilo dejstvo, ker se bo prihodnja konvencija vršila tukaj pri nas v Indianapolisu. Torej bratje in sestre K. S. K. Jednote, ki se boste udeležili prihodnje konvencije, nikar se ne bojte priti k nam v Indianapolis, saj ni smu tukaj kakor ime pravi sami rudeči Indijanci, ampak pošteti in zavedni Slovenci; torej nismo takšni zaspani "Jurčki," kakor se nas sodi od daleč. Kar se pa tiče okrepčila za grlo, imamo tukaj izvrstno indiano-piško pivo, pa tudi "kalifornijčana" ter znanega "newyorčana" nam ne manjka. Pri nas ni taka suša kakor se od daleč sliši in o nas sodi.

Že danes pravim, da se nikar ne bojte priti na konvencijo v Indianapolis; tudi tukaj je dosti precej dobrostojećih slovenskih družin, ki bodo skrbele, da bo vse O. K. posebno pa odbor društva sv. Alojzija, št. 52 in društva sv. Ane, št. 134. Kar se pa tiče naše dvorane, boste pa gotovo tudi zadovoljni, ker je le malo slovenskih naselbin v Ameriki, ki bi imele tako veliko in lepo cerkveno dvorano kot mi.

Upam, da se nisem nobenemu s tem zamerila, ker sem povedala po pravici in pojasnilo istim, ki niso zadovoljni, da bo prihodnja konvencija KSKJ v Indianapolisu, Ind.

S pozdravom do vsega Jednotinega članstva,

Annie Koren.
članica društva št. 52.

ZAHVALA

Dolžnost nas veže, da se tem potom najiskrenejše zahvalimo našim bratom Hrvatom v St. Louis, Mo., in sicer Rev. Filipu Separoviću, dalje Antonu Muhiču st., Antonu Muhiču ml., William Piskulichu, Milan Crnkovichu, Marko Zgombichu, Mr. in Mrs. Janko Čebularju, posebno pa Mr. in Mrs. Nick Tomljanovichu za tako dobro večerjo in krepčilo pijačo. Vsem zgoraj omenjenim najlepša zahvala za prijazen sprejem ter fino postrežbo, ki smo je bili deležni tekoma našega obiska v St. Louis, Mo., mimo-

grede na potu v Waukegan na konvencijo KSKJ.

Dragi in mili nam hrvatski sobratje in sestre! Bodite prepričani, da smo vam iz vsega srca hvaležni. In ako vas zopet kdaj pot nanese na naš divni zapad, ne pozabite, da živijo v Coloradu vaši rodni bratje in sestre—Slovenci, ki bomo vam vedno želeli z vsem postrežbi, kar bomo imeli. Torej bodite še enkrat pristržno pozdravljeni in hvala vam za vse! Živeli!

Rev. Cyril Zupan, O.S.B., John Germ, John Butkovich, John Starr, Martin Krasovec, Jerry Kline, Mrs. Mary Kocman, Pueblo, Colo.; Mr. in Mrs. Joe Mohar in hčerka, Leadville, Colo.; Mrs. Mary Perme, Denver, Colo.; John Volk, Crested Butte, Colo.

V Pueblo, Colo., meseca septembra, 1930.

ZAHVALA

Podpisana si štejem v prijeto dolžnost se zahvaliti vsem Waukegančanom za njih uljudno postrežbo za časa mojega bivanja na 17. konvenciji K. S. K. J. Posebno se moram zahvaliti Mrs. Petrovič in njeni družini za tako lepo postrežbo za časa, ko sem bila pri njih na stanovanju. Lepa hvala Mr. in Mrs. Rauh ter hčerki za prijaznost in naklonjenost, ko so me vozili s svojim avtomobilom ter razkazovali lepo okolico waukeganske naselbine. Prav lepo se tudi zahvaljujem Mrs. Windishman iz Milwaukee, Wis., ker me je nagovorila, da sem šla ono nedeljo v Milwaukee, kjer sem videla zopet moje farane in domačine, katerih je tam dosti naseljenih. Nikdar si nisem mislila, da se še kdaj vidimo; pa smo prišli po naključju zopet skupaj kakor bi nas kdo skupaj sklical. Najbolj sem bila presenečena, ko sem tam zagledala mojega soseda iz starega kraja in sosolca, ko nisem še vedela ali je v tej deželi ali ne. Prav lepo se mu zahvalim in njegovi ženi za tako prijaznost. Želim pa, France, da bi tudi ti s svojo drago družino prišel mene obiskat v to našo slavno, lepo in ljubljeno Colorado.

Dalje se zahvaljujem vsem članicam društva št. 190 za "surprise party," katero ste mi pripravile na prvi seji ko sem se vrnila s konvencije. Torej še enkrat prav lepa hvala vsem skupaj!

Iskrene pozdrave vsem bivšim delegatkinjam in delegatom, tako tudi vsemu članstvu naše dične Jednote.

Mary Perme.
Denver, Colo., dne 23. septembra, 1930.

ZAHVALA

delegacije društva sv. Jožefa, št. 169, naselbini Waukegan, Illinois.

Čas hitro beži mimo nas, tako da mu komaj z mislimi sledimo. Komaj je minula konvencija, pa je tega že mesec dni za nami. Jaz pa še do danes nisem mogel ničesar napisati o vtisih konvencije.

Tudi danes ne vem, kako bi začel, da bi dopis preveč ne "šepal." Naj bo kar hoče, vseeno bom nekoliko napisal o vtisih minule konvencije.

Smelo trdim, da se ni zadnjih par mesecev nobena slovenska naselbina tolikokrat imenovala, bodisi v govoru, bodisi v pisavi, kot se je naselbina Waukegan. Vse govorce in sodbe o Waukeganu so bile iskave v vseh ozirih. Oni, katerim je bila naselbina Waukegan poznana, so nam zagotavljali, da se bomo gotovo zelo dobro počutili med postrežljivimi ameriški Vrhničani za časa konvencije.

Takoj ob prihodu v Waukegan se je vsak delegat in delegatinja prepračil o resničnosti tega, kar je čul preje o tej lepi naselbini. Prijazni Waukegančani so napravili na slehernega došleca tak vtis, da je

vsak moral takoj ob prihodu pripoznati, da je pri teh ljudih gostoljubnost udomačena.

Gostoljubnost so tudi nam skazovali ves čas našega bivanja med njimi, kajti pripravljali odbor je nas preskrbel z vsem, kar smo potrebovali, osobito so pripravili lep spored za delegacijo ob večerih skozi ves konvenčni teden. Vsa čast naselbini Waukegan, da so se toliko potrudili in nudili delegaciji toliko poštenega razvedrila v vsem konvenčnem času.

Da so Waukegančani podjetni in delavni, pričajo njih stavbe kot lična cerkev z lepim zvornikom. Še lepše kot zvornik pa imajo zvonovi glasove, katere sem jaz in marsikateri drugi občudoval. Kako lepo so donele zvonovi v zgodnji jutranji uri v nedeljo pred pričetkom konvencije. Kako vpliva na človeka lepo ubrano zvonjenje; to se ne da povedati in ne opisati. Jaz sem bil tako zatopljen v to zvonjenje, da sem za hip pozabil kje se nahajam. Moje misli so splavale daleč, daleč tja za oceansko morje, tja doli na Dolenjsko stran, tja v rojstvo vas, kjer sem v vaših in farnih zvonikih prežebel marsikatero uro ob zgodnjih nedeljskih hdnemih svitih. Bogata si Amerika, nudeč nam priseljencem več kot nam je mogla nuditi naša rodna domovina, ali nekaj pa nimaš, kar naša siromašna domovina ima in to je mili glas zvona iz stolpa domače župne cerkve. Če kdo pogreša lepega zvonjenja na tujem, potem ga pogrešam jaz.

Poleg cerkve in župnišča v Waukeganu se nahaja lepa in mogočna šolska stavba, katera je ponos vse naselbine. Jaz sem se čudil in se še danes čudim, kako je bilo to mogoče, da so mogli postaviti v tako mali ne povsem zedinjeni naselbini tako ogromno stavbo. Šolsko poslopje je opremljeno z vsemi modernimi napravami, tako da bo poslopje odgovarjalo svojemu namenu za več generacij. Poleg šolskih sob se nahaja par malih dvoran za zborovanje društev. Glavna dvorana, v kateri se je obdržala konvencija, je zelo prostorna. Prostora v dvorani je za okrog 500 sedežev; enako kot dvorana je tudi oder prostoren in odgovarja namenu za vsakovrstne prireditve današnjih dni.

Nedaleč proč od šole in cerkve stoji Slovenski Narodni Dom, kateri je dokaj obširen. Stoji na lepem prostoru. Vse te stavbe se pa nahajajo na 10. cesti. Ker pa 10. cesta mej med North Chicago in Waukegan, je ta cesta predpogoj marsikateri opombi, kot na primer: hiša katoliških sester stoji na eni strani 10. ceste, ter spadajo pod mesto North Chicago. Šola stoji na drugi strani te ceste, spada šola pa pod mesto Waukegan. Slišal sem delegata, kateri je kritiziral naselbino Waukegan rekoč: "Vse je lepo urejeno in čestitati moram Waukegančanom, samo to ni prav urejeno, ker morajo šolske sestre hoditi iz North Chicagoa počevati otroke v Waukeganu."

Waukeganska naselbina ima jako lepo lego, leži ob michiganskem jezeru. Čisti zrak, lepe široke ceste, prostorna in z rožami zasajena zemljišča, vsa naselbina izgleda kot da bi stanovali v nji premožnejši ljudje. Lepi vrtovi z lepo zaraščenim drevjem naredi na človeka tak vtis, da nehoti reče: "Waukegan je pa res ena najlepših slovenskih naselbin v Ameriki."

Ni pa samo prijazna naselbina Waukegan, tudi postrežljivi ljudje živijo v tej naselbini. Za časa konvencije je bilo preskrbljeno z vsem, kar je kdo hotel vedeti, je dobil pojasnila in lepa beseda je bila za vsakega. Bolj uljudnih ljudi je težko

najti kot so na ameriški Vrhnički.

Gotovo je sleherni delegat ali delegatinja odnesel najlepše vtise iz Waukegana. Prepričan sem, da kadar se bo naselbina Waukegan še potegovala za konvencijo naše Jednote, ne bo nikake opozicije od nobene strani, pa magari, da se to zgodi takoj na prihodnji konvenciji v Indianapolisu.

Zato, ker jim gre v vsem oziru čast, je tudi naša dolžnost da se jim zahvalimo. V prvi vrsti se najlepše zahvaljujemo konvenčnemu pripravljalnemu odboru za tako lepo urejeno poslovanje ves čas konvencije. Dalje vsem onim, kateri so nas popeljali po naselbini z avtomobili kot tudi na ogled v Mundelein. Lepa hvala cerkvenemu pevskeemu zboru za tako lep užitek, katerega ste nam nudili med konvenčnim časom. Osobito vam zahvala za trud, katerega ste imeli s koncertom, ki je bil prirejen v počast delegaciji. Hvala tudi Mr. Kovačiču za uljudnost in prijaznost, kajti pevc, osobito pa pevovodja, vedno radi slišijo kako se godi pevskim zborom po naselbinah v Ameriki. (Le žal, da sem bil takrat tako hudo prehlajen, drugače bi se bil tudi jaz k vam pridružil in bi s svojim skromnim glasom pomagal povečevati Boža pri konvenčnih mašah. Opomba Frank Kovačiča).

Dalje hvala dramatičnemu društvu za vprizorjeno igro "Veriga." Jaz to igro najbolj ljubim, ker to je bila prva igra, katero sem videl uprizorjeno pred 17. leti. Hvala tudi Waukeganskim ženam, katere so nam pripravile dvakrat tako lepa banketa. Enako gre zahvala waukeganskim brhkim dekletom, katere so servirale na banketu. Škoda, da ni bilo več fantov delegatov, ker gotovo bi se vsi zaljubili v Waukeganu v tako lepa dekleta. Potem bi bilo dosti porok, veliko število ohceti, dovolj naraščaja, kar bi bilo za našo Jednoto zelo koristno, ker le od naraščaja smo odvisni.

Končno zahvala vsem, kateri so kaj pripomogli, da smo imeli tako lepe čase in toliko veselega užitka za časa našega bivanja med vami. Dragi nam Waukegančani! Bodite prepričani, da ste storili napram nam več, kot je bila vaša dolžnost. Gotovo se bo vas in vaše naselbine z veseljem spominjal vsak delegat in delegatinja 17. konvencije K. S. K. J. Bog vas živi!

Frank Kovačič.
Z dopisom Mr. Frank Kovačiča se popolnoma strinjamo: George Panchur, John Zulich, Rev. Milan Slaje, Mary Hribar, Lovrene Leskovec in Alice Kastelic.

ZAHVALA DRUŽINI FURLAN

Dolgo smo odlašali, končno nam ne preostaja drugega kot da poravnamo svoje dolgove vsem onim, katerim kaj dolgujemo. Ker nam pa zaenkrat ni mogoče drugače povrniti, kot da se vam prav iz srca zahvalimo za vse, kar ste storili nam dobrega, je naša dolžnost, da to tudi storimo. Zahvala, katero smo dolžni gre v prvi vrsti zavedni, čenem spoštovan in nadvse čislani družini Furlan.

Ko je 16. avgusta drvel vlak iz Clevelanda proti Chicago, smo se pogovarjali tudi o našem stanovanju za časa konvencije. Mr. Zulich se je izjavil, da ima on še dve karti z imenom Furlan; ena karta Furlan st., druga Furlan ml., vsaka izmed teh kartic pa velja za dve osebi. Rečeno storjeno, da vzamemo kar ta stanovanja. Mrs. Hribar in Miss Kastelic sta vzeli Furlan Jr., jaz in Mr. Panchur pa Furlan Sr. Mr. Zulich je pa že imel naročeno stanovanje takoj pri sosedih. Veselje je zavladalo med nami, ker smo tako na lahek način dobili stanovanje. Nismo pa vedeli ničesar, kdo da so ti

Furlanovi na Wadsworth Ave. Ko smo dospeli v Waukegan, so nas prijazni avtomobilisti prepeljali k Furlanovim. Reči moramo, da takoj, ko smo si segli v roke in povedali vsak svoje ime, da smo postali na mah prijatelji drug drugemu. Kako pa tudi ne, tako uljudnih ljudi, kot so Furlanovi je težko dobiti. Vsi otroci, katerih je sedem po številu (trije fantje in štiri dekleta) se ljubijo med seboj, kot pravi ljubljenci. Dva fanta in dve dekletu so že poročeni, a jih vedno in vsak čas najdete pri svoji mami in atu. Ves čas našega bivanja smo občudovali to srečno družino, na kateri prevladuje prava krščanska ljubezen in zakonska zvestoba. Malo je takih družin v Ameriki kot je Furlanova.

Razume se, da v družini, kjer prevladuje mir in ljubezen, se tudi tujec kmalu privadi in počuti domačega. Takoj prvi dan smo postali drug drugemu domači, kot nerazdružljivi prijatelji. Tako, da ko smo se 27. avgusta jutraj poslovlili od prijazne družine Furlanove, je izgledalo kot da se poslavljajo njih ožji prijatelji, za vedno od njih, kar pa upam, da to slovo ni bilo zadnje.

Vse je bilo izvrstno, postregli so nam z vsem, kar so vedeli in znali. Najbolj značilno je pa to, da so pripravili še lanske jesen nekaj za nas, kar je bilo meni zelo všeč, kot prijatelju dobre kapljice. Do tega koraka je napotilo Furlanove radi njih izkušnje, katero so dobili za časa njih obiska v Clevelandu lanske leto. Furlanovi so bili v Clevelandu zelo lepo sprejeti, povsod so jih sprejeli z lepo krščansko navado, to je dali so jim vina več kot dovolj. Iz tega razloga so Furlanovi sklepali, da so Clevelandčani bolj žejni kot po drugih mestih in zadeli so pravo, meni je bila ta sodba prav všeč.

Ni bilo samo to, da smo imeli dobro postrežbo in veselo družbo, ampak smo imeli vedno na razpolago štiri avtomobile, katere lastujejo Furlanovi. Popeljali so nas kamor je bilo treba in kamor smo želeli. Tolike postrežbe, kot so nam jo nudili Furlanovi, je vsega občudovanja vredno.

Naj bo na tem mestu družini Furlan starejšim in mlajšim izrečena najlepša zahvala za vse, kar ste nam storili dobrega. Drugega vam ne moremo dati, kot obljubiti, da kadar boste obiskali našo belo Ljubljano, bomo vas z največjim veseljem sprejeli in po svojih močeh tudi vam postregli vsaj deloma toliko, kot ste vi nam. Bodite uverjeni, da vas se bomo z veseljem spominjali in hvaležni vam bomo za vaše izkazane usluge napram nam.

Končno prejmite pristržne pozdrave od vaših konvenčnih "boardarjev."

Frank Kovačič, John Zulich, George Panchur, Mary Hribar, Alice Kastelic.
Cleveland, O., 20. septembra, 1930.

ZAHVALA

Moje poročilo o zadnjem pikniku našega društva sv. Helene, št. 193, KSKJ, Cleveland, O., ki se je vršil še meseca avgusta na Goriškovi farmi se je precej zakasnelo ali zavleklo. Bila sem zadnji čas v resnici jako zaposlena.

V prvi vrsti se lepo zahvaljujem vsem članicam, katere ste se tega izleta udeležile in zraven pomagale. Le žal, da vas ni bilo večje število. Jaz sem za gotovo mislila, da se bodo tega piknika udeležile vse naše članice, ker je bil to naš prvi piknik. Vendar bi se morale vse zavedati svoje dolžnosti napram kaki društveni prireditvi, kajti ista se vrši v korist vseh skupaj. Težko je odgovarjati na vprašanja: "Kje so pa vaše članice?" Ne vem, ali bi jih zagovarjala ali pa obsojala? Upam, da se boste prihodnjič v

večjem številu odzvale, če bomo zopet kaj takega priredile.

Dalje se zahvaljujem tudi vsem drugim gostom in udeležencem tega piknika. Finančni uspeh je bil še dosti povoljen, če pomislimo na sedanje slabe čase.

Posebno hvalo izrekam za udeležbo vsem nekdanjim rojakom in rojakinjam iz našega nepozabnega mesta Forest City, Pa., kajti vi ste se v lepem številu udeležili. Hvala tudi našim vrlim Barbertončanom ter muzikantom iz Barbertona. Žal nam je bilo, ker niste dlje ostali med nami. Lepa hvala Mr. Petru Snrovršniku, organistu fare sv. Vida, ker ni pozabil priti k nam v goste, čeravno je imelo njegovo pevsko društvo "Lira" ta dan tudi svoj piknik. Prišel je, da so še enkrat nekdanji pevci iz Forest City skupaj zapeli nekaj lepih pesmi, ki so daleč na okrog odmevale izpod košatih dreves. Kako so bili vsi veseli in zadovoljni zopetnega snidenja! Kako so si stari znanci ter prijatelji zopet podajali roke! Žal, da se nekateri niso mogli udeležiti radi važnih vzrokov; rekli so pa, da so bili v duhu z nami.

Hvalo izrekam tudi Mr. Potočniku in Mr. Josip Zalarju starejšemu, ker sta se oba udeležila, oba že stara moza. Mr. Zalar so stari že 86½ leta. Mr. Potočnik pa malo manj. Kako smo se teh dveh sivolasi mož in pionirjev razveselili. Bog ohrani oba še mnogo let čvrsta in zdrava. Želimo oba pri enaki priliki zopet videti v naši družbi. Nekateri pravijo, da bi se zopet enkrat vsi skupaj zbrali v kaki dvorani v prijetni domači družbi. Kadar bo zopet kaj sličnega, vas bom še povabila.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Zallar.

POZIV IN VABILO

Barberton, O. — Zadnje čase se je pri nas v Barbertonu precej razpasla kužna bolezen, kateri pravimo "obrekljivost." Kar ne morejo, pa ne morejo nekateri živeti drugače, kakor da ne trosijo baciljev imenovane bolezni.

Večkrat mi pride na uho, da nekaj "zaplotnih junakov" tudi moje malenkosti ne more prezečiti in da vedo marsikaj povedati o moji malenkosti. Zaradi tega se čutim dolžnega nekaj ukreniti, oziroma storiti, kar nas bo privedlo, da bomo na jasnem.

Za prihodnji petek, dne 3. oktobra zvečer sem dobil na razpolago spodnjo dvorano društva "Domovina." Zaradi tega vas spodaj podpisani pozivlja in sicer vse tiste, kateri veste toliko nepravilnosti povedati o meni, da se udeležite imenovane sestanka, oziroma razgovora na imenovani večer. Nič se ne bojte! Kar ven izza plot! Ne bo nič hudega, samo skušali se bomo enkrat temeljito pogovoriti, da bomo enkrat na jasnem.

Upam torej, da se vidimo dne 30. oktobra t. l. ob osmi uri zvečer v spodnji dvorani društva Domovina. V slučaju pa, da se ne udeležite, potem upam da sami veste, za kaj da se vas bo smatralo...

Opomba: Na imenovani sestanki imajo prost vstop vsi člani in članice KSKJ in tudi vsi farani fare Srca Jezusovega.—S pozdravom na svideenje!
Joseph Lekšan.

SPOMINI NA 17. KONVENCIJO K. S. K. J.

Cleveland, O.—Cenjeni sobrat urednik:

To pesem sem naredila v počast in spomin mojim številnim bratom ter sestram naše dične K. S. K. Jednote. Tudi jaz sem imela priliko in čast biti navzoča kot Jednotina članica na minuli konvenciji v Waukeganu, Ill. Iste ne bom nikdar pozabila.

Zdaj še z večjim veseljem či-

tam naše Glasilo, ker me zelo zanima, kako se imajo zelo Jednotini bratje ter sestre širrom naše Unije in Kanade.

Le pridno dopisujemo v naše Glasilo in glejmo, da bo naša mati K. S. K. Jednota, v resnici na vse nas ponosna!

Lepe pozdrave vsemu Jednotinemu članstvu, vaša sestra:

Marjanca Kuharjeva,
članica društva sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O.

Konvencija nam je minila, potekel z njo lepi je čas; smo roke v slovo si podali, nam rešen je bil vsem obraz.

Ko "zbogom" sem sestre vam rekla,

razšle se na vse smo strani, vem, vsaka da v srcu nosila spomine konvenčnih je dni.

In bratje, takrat ste podali desničko mi svojo v slovo, "nasvidenje," "srečno," ste rekli,

i jaz sem želela tako.

V tujini kot da zapuščena, kar sama, brez sester živim in bratov—sem mislila večkrat, a zdaj se jih pa veselim!

Zdaj srečna sem vsa in vesela številno ker sester imam, Jednotinih bratov veliko, katere osebno poznam.

Imam jih na severu, jugu, iztoku, zapadu povsod, kjerkoli živi in prebiva premili slovenski mi rod.

Smo sestre, si bratje enaki, ker vsi smo slovanske krvi; za našo predrago Jednoto naj vsakdo deluje, živi!

Če rojstna nam mati umrla, nam druga ostala je še: to naša podporna je mati, ki v varstvo sprejela je vse.

Da, ona nam v tugi, težavi prav rada ponuja roke, vsem vdovam, sirotam pomaga, jim suši in briše solze.

Naj bili bi Tebi, o mati, v ponos in veselje in čast! Naj hčere, sinovi vsi Tvoji za Tvojo bi delali rast!

Naj tesno vse močno nas družijo konvenčnih dni lepi spomin, ljubezen sobratško ohrani! Delujmo na tak le način!

GOBAVOST V FRANCJI

V Franciji so se vedno dogajali posamezni slučajji lepre (gobavosti), kar spriči velikega neposrednega prometa z deželami, kjer ima ta strašna kuga svoja neugasna ognjišča, ni nič čudnega V zadnjih dobah, ko se je usipalo in se še usipa v deželo toliko inozemskega delavstva, je število gobavcev v Franciji znatno narastlo. Vrh tega velja podnebje v Franciji kot zelo ugodno za zdravljenje gobavosti in tako prihaja posebno iz Južne Amerike vedno precejšnje število gobavih bolnikov—ki pa svojo bolezen seveda prikrivajo—da bi si tu izboljšali svoje stanje. Na vsak način je postal vprašanje o pobujanju lepre v Franciji sami pereče. V bolnišnici Saint-Louis v Parizu so otvorili poseben zakon o obveznosti, da se vsak slučaj gobavosti naznani pristojni oblasti. Razen tega se uveljavijo določbe, ki naj vojakom in drugim osebam, ki so v javni službi nalezle bolezen, zagotovijo brezplačno zdravljenje odnosno pokojnino. Dokazano je, da se po kaže bolezen včasih šele po 10, 15, in celo 20 letih po okuženju. Gobavcev ne nameravajo vseh brez razlike internirati, marveč le take, ki jih doma ni mogoče ločiti od ostale družine. Gobavost se prenaša z dotikom; zadržuje, da kdo prime za ključ pri vratih, katere se je preje dotaknil gobavec. Če se izključi vsak dotik, gobavec ni nevaren za svojo okolico, dočim n. pr. jetičnik z izkašljevanjem okužuje zrak.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izdaje vsak teden

Lastnik: Kraljevo-Slovenska Katoliška Jednota v Zdrženih državah Amerike.

Uredništvo in upravljalstvo: 6117 St. Clair Avenue, CLEVELAND, OHIO
Telefon: Henderson 3913Naročnina: Za štiri, na leto \$0.50
Za poštno \$0.25
Za izposojnino \$0.00OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHER BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the Interest of the Order
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 St. Clair Avenue, CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 3913

Terms of Subscription:

For Members Yearly \$0.50
For Nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$2.00

-83-

POSNEMANJA VREDNO

Ena izmed jako važnih točk na zadnji konvenciji je bila uvedba splošne bolniške centralizacije. Žal, da je propadla s tako malim številom glasov!

Med vsemi glavnimi uradniki, tako tudi med vsemi delegati se je za splošno centralizacijo najbolj zavzemal br. Jos. Zalar, naš dolgoletni glavni tajnik. V svojem tiskanem poročilu na delegacijo je omenjal sledeče:

"Ko se je pred leti priporočalo splošno centralizacijo, sem bil proti temu, kajti računal sem, da če bi se vse članstvo sprejelo v centralni bolniški oddelki, bi imeli veliko število stalnih bolnikov, ki so neozdravljivi in pohabljeni, kar bi pomenilo, da bi redni mesečni asessment ne zadostoval za kritje bolniških podpor.

Ko sem pozneje videl, da so gotova društva zahtevala centralizacijo, sem nato priporočal, da naj se upelje bolniški oddelki, na način kakor je sedaj, to je, da ona društva, ki želijo lahko v bolniški oddelki pristopijo, druga zopet, ki tega storiti nečejo, naj se jih ne sili.

Centralni bolniški oddelki obstoj že deseto leto. Skozi vso to dobo sem zelo pazno zasledoval obstoj kakor tudi razvoj tega oddelka. Lahko trdim, da se zavedam kako velike važnosti je centralni bolniški oddelki za K. S. K. Jednoto. Zato danes drugače sodim o centralizaciji, kakor sem sodil in mislil pred leti.

Brez strahu lahko rečem, da je centralizacija pri naši Jednoti poleg mladinskega oddelka najvažnejši faktor in največja privlačna sila za pridobivanje novih članov in članic.

Izmed 188 društev, jih spada 115 v centralizacijo. Torej izven centralizacije je 73 društev.

Nova društva navadno stopijo v centralni bolniški oddelki.

Enako tudi centralna društva bolj napredujejo, kakor pa društva izven centralizacije.

To je jasen dokaz, da je centralizacija za K. S. K. J. koristna in potrebna.

Zato priporočam, da se delegacija izreče za splošno centralizacijo.

Ako konvencija ne sprejme splošne centralizacije, ne vidim pravega bratskega napredka za Jednoto. Že sedaj se opazi tu in tam nekaj nespornosti in nezadovoljstva med članstvom. Razdeljeni smo v dva tabora. Če bo šlo tako dalje, ne bo dolgo, ko bo prišlo med članstvom do razkola, kar pomeni nepopisno škodo za Jednoto.

Pri Jednoti je največjega pomena mir in pravi bratski sporazum med članstvom. To pa je na podlagi sedanjih razmer mogoče doseči le potom centralizacije.

Pokažimo, da smo v resnici bratje in sestre ter odobrimo splošno centralizacijo."

Rekli smo že, da škoda, da ni bila splošna centralizacija na tej konvenciji sprejeta! Vseeno pa ne smemo obupati, da iste ne bomo še tako kmalu dosegli. Pogoji za pristop v centralizacijo so tako ugodni in tako lahki, da iste lahko izvrši vsako društvo ki še ni zraven. Le prečitajte tozadevno resolucijo centralnega oddelka, ki je bila prečitana in odobrena na 8. seji zadnje konvencije. Vse točke in pravila tega oddelka so bile tudi v konvenčnem zapisniku priobčene; tako smo iste tudi v posebnem uredniškem članku v št. 37 Glasila ponovno navedli. Seveda nekateri uvoda dotičnega članka nočejo pravilno razumeti, dasiravno je bil pisan v lepem tonu; tedaj je urednik izrazil le svoje mnenje o tej važni točki. Vsak Jednotin član ima pravico posluževati se "Glasila" ako nastopa v lepem tonu; zdrava kritika je menda povsod umestna. Ali nima tudi urednik kot 26 letni Jednotin član pravice povedati svojega mnenja? Zdaj ga pa nekateri vsled tega na tak negentlemanski način napadajo. Tako tudi nočejo nekateri razumeti kaj je pravzaprav splošna centralizacija. Kdor se tega ne ve, naj ponovno prečita krasne besede našega sobrata gl. tajnika iz njegovega poročila konvenčnega zbornici.

V današnji izdaji prinašamo uradno naznanilo, da se je že eno društvo javilo za pristop v splošno centralizacijo; to je vilo društvo Marije Pomagaj št. 119 v Rockdale (Joliet), Ill. Torej žensko društvo je šlo z lepim zgledom naprej. Čast mu in priznanje! Kar je pa največjega pomena je to, da bo označeno društvo prvo krajevno društvo naše Jednote v Jolietu, ki bo spadalo k bolniški centralizaciji. Kakor se čuje, mu bodo sledila še druga društva iz iste naselbine.

In ne samo to. Zanimanje za splošno centralizacijo postaja tudi po drugih naselbinah; tudi naš Cleveland ne bo zaostal. Lahko bi trdili, da se bo do meseca Januarja, oziroma do določenega časa (1. febr. 1931) prijavilo za centralizacijo že toliko društev, da bomo po Novem letu lahko rekli: "Zdaj smo pa vsi skupaj v centralizaciji. Zdaj smo pa v resnici pravi Jednotini bratje in sestre med seboj!" Torej, društva na noge dokler je še čas!

VAZEN ZGODOVINSKI DAN

Zgodovina nam kaže, da je bila ustava Združenih držav dne 17. septembra, leta 1787 podpisana in predložena tedanjim 13 kolonijam v odobritve. Res je, da je tedanjih 13 držav, oziroma kolonij svojo neodvisnost proglasilo že 4. julija, leta 1776, toda bistveni začetek Združenih držav ameriških je bil povzročen šele tedaj, ko je bila konstitucija ali ustava teh držav officialno podpisana ter odobrena.

Konstitucijo Združenih držav smatrajo učenjaki in zgodovinarji za najbolj važen zgodovinski dokument poleg sv. pisma, kajti baš na podlagi naše ameriške ustave (konstitucije) se je neizmerno veliko dobrega ukrenilo za povzdigo človečanstva. Z njo se je podvzelo prve korake demokratske vlade onih prvotnih držav naše sedanje Unije, ki so morale stoletja ječati pod angleškim jarmom. Številni učenjaki in modrijani so že od pametnega sanjarili o edino pravem načinu vladanja ljudstva in isti se je opiral samo na pravo demokracijo. Ti močje in učitelji ljudstva so imeli demokracijo samo v mislih, oziroma v teoriji, na praktičen način pa iste niso mogli izvesti vsled sile in premoči ljudskih zatiralcev.

Da, zgodovina nam kaže, da je svoječasno obstojalo že več republik ali ljudovlad, ki se pa niso zamogle obdržati. Avtorji konstitucije Združenih držav so vsa ta dejstva vpoštevali ter pronašli glavne napake izjavljenih bivših republik. Sestavili in uvedli so tako važne in dobro premišljene točke konstitucije, katere so smatrali za neovrgljive in stalne. To je torej vzrok, da se na podlagi te konstitucije vlada Združenih držav ameriške že celih 143 let in da je to najboljša in največja republika na svetu, kar jih še pomni zgodovina.

Konstitucija Združenih držav, oziroma način vlade te dežele je bil tudi vzrok, da se je marksikavo monarhijo strmoglavilo ter isto pretvorilo v bolj svobodno vladavino po vzorcu naše mogočne Unije. Dandanes veje z malo izjemo skoro v vseh civiliziranih državah bolj demokratski duh vladanja kakor pa pred več leti nazaj.

Ameriško ljudstvo je lahko ponosno na pionirje te dežele in prve državnike, ker so jo postavili vsem drugim deželam v izglede ter posnemanje; dalje je dolžnost vseh podanikov Združenih držav, da vestno izpolnjujejo načelne zakone ali konstitucijo te dežele.

Sijajen banket minule konvencije

Na 17. konvenciji v Waukeganu, Ill., smo doživeli nekaj posebnega in izvanrednega s tem, da je bil priredjen velik banket delegaciji v počast že takoj prvi dan zasedanja to je bilo v ponedeljek, dne 18. avgusta zvečer. Običajno so se taki banketi vršili v sredi konvenčnega tedna. Nad vse razsoden in previden konvenčni pripravljajni odbor, je že znal, čemu je tako to stvar odredil. Zato je pa tudi dosegel svoj namen in občno priznanje od strani navzočih delegatov in gostov.

Lepo okinčana na konvenčna dvorana je bila kmalu docela zasedena. Nekaj nad 400 vdeležencev je sedelo okrog bogato obloženih miz.

Oficijelni del banketa se je pričel točno ob 8:30, ko je domači župnik Rev. M. Butala delegacijo in povabljenе goste v imenu fare pozdravil najprvo v angleškem in potem še v slovenskem jeziku. Rekel je, da je slovenska fara Matere Božje in tako tudi vsa slovenska naselbina v Waukeganu ponosna ter vesela, ker se vrši 17. konvencija najstarejše slovenske podporne organizacije v Ameriki tukaj v Waukeganu. Nato je gospod župnik izročil stoloravnateljstvo bratu Frank Opeki, predsedniku pripravljajnega konvenčnega odbora, znamenemu veljaku te naselbine in tajniku finančnega odbora K. S. K. Jednote. Dalje je gospod župnik omenil, da naj bo cenjeno občinstvo pozorno in na svojih mestih, ker pričakujemo vsak trenotek zastopnika čikaškega kardinala, pomožnega škofa Rt. Rev. B. J. Shella.

Odlični gost in cerkveni prelat je prišel v dvorano ob 8:45 burno pozdravljen od vseh navzočih; predstavil ga je gospod župnik Rev. Butala v obeh jezikih.

Mil. škof Shell je zavzel svoje častno mesto ter je omenil, da prihaja na našo konvencijo v Waukegan iz namena, da nas po naročilu in v imenu kardinala. Mundeleina pozdravi, ter nam prinaša njegov blagoslov za srečen potek našega glavnega zborovanja. K. S. K. Jednoti izraža priznanje za njeno večletno lepo delo na bratskem polju in za povzdigo časti božje. Vse katoliške organizacije imajo blag in plemenit namen, ker delujejo po besedah našega božjega Učenika in po njegovi

vihi nauk. Delujmo skupaj z duhovniki osobito v sedanjih kritičnih časih, ki so naperjeni sv. Cerkev. Naša znana in velika katoliška organizacija (K. S. K. J.) naj torej še v bodoče vedno deluje po svojem lepem načelu in geslu: Vse za vero, dom in narod! (Buren aplavz).

Rev. Butala se je mil. škofu zelo zahvalil za njegov obisk in krasne besede. Waukeganska naselbina ni imela še nikdar časti in prilike imeti v svoji sredini mil. škofa Shella, zato si bomo ta dan v zgodovini te naselbine za vedno v prijetnem spominu ohranili tako tudi v zgodovini naše Jednote. Zatem se je mil. škof Shell vrnil nazaj v Chicago.

Nato šele je prišel stoloravnatelj brat Frank Opeka k besedi. Rekel je, da pozdravlja navzoče v imenu vseh krajevnih društev in vseh članstva KSKJ iz Waukegana, ter v imenu vseh naših prijateljev. Tudi na deveti konvenciji KSKJ pred 24 leti vršili se v Waukeganu je imel čast in priliko tedanjo delegacijo pozdraviti v imenu našega članstva in te naselbine. "Počutite se tukaj kakor doma. Na tej konvenciji vam želimo vsi mnogo uspeha, da bi storili dosti dobrega za blagor našega slovenskega naroda!"

Nato je bil kot prvi govornik pozvan k besedi waukeganski župan, Hon. Jaeger. Rekel je, da si šteje v posebno čast pozdraviti vse navzoče v imenu mesta Waukegan, kjer se vrši konvencija. Posebno je pohvalil Slovence v Waukeganu, ker so pošteno in domoljubni ljudje; nato je pa na kratko razložil pomen bratoljubja pri podpornih organizacijah.

Njemu je sledil župan sosednega mesta North Chicago, Hon. Walter Atkinson. Svoj govor je naredil kratko in jedrnat. Po pozdravu v imenu mesta je rekel, da so tudi Slovenci iz North Chicago pri Amerikancih zelo čislani vsled njih miroljubnosti, delavnosti in domoljubja kot dobri ameriški državljani.

Tej govorniški točki je sledil nastop cerkvenega pevakega zbora pod vodstvom "sobrata Kovačiča. Zapeli so "Pozdrav" in znano krasno Gregoričovo pesem "Naša zvezda."

Naslednji povabljen govornik je bil Hon. Chas. Smith, državni pravdnik. Tudi ta je v prvi vrsti hvalil tu živče Jugoslovane, ker so zelo delovni in so že dosti dobrega storili za

tukajšne naselbine. Lahko jih tudi prištejemo in smatramo za prave Američane, kajti mnogi izmed teh so še il. takom minule svetovne vojne borili za čast in varnost naše ljubljene domovine in za našo dragoceno ameriško zastavo. Ako bo imela Amerika dosti takih vrlih sinov, potem ne bo nikdar v nevarnosti.

Nato je govoril zastopnik državne zakonodaje Hon. McDonell. Čestital je naši Jednoti in se čudil tako velikemu številu vdeležencev na tem banketu. Njemu je pa sledil govor najmlajšega zastopnika državne zakonodaje iz Illinoisa Hon. Richard Lyons. Ta je navzoče pozdravil v imenu in po naročilu državnega guvernerja in državnega tajnika. Naša KSKJ mu je dobro znana, saj se še dobro spominja pokojnega Rev. Šusteršiča, glavnega ustanovnika te organizacije. Tako je tudi ta govornik zelo hvalil v Illinoisu živče Slovence. Rekel je, da bo pri prihodnji slični priliki skušal zopet nastopiti in sicer v slovenščini.

Tudi nadaljni govornik Mr. Nick Keller, komisar mesta Waukegan se je pohvalno izražal o Slovencih, ki so dosti dobrega storili in doprinesli za povzdigo tega mesta.

Nato je dobil besedo eden izmed starost naše častite slovenske duhovščine, Rev. Ciril Zupan, OSB. iz Pueblo, Colo., ki je bil prvi duhovni vodja naše Jednote. Vse navzoče in članstvo naše Jednote je navduševal, da bi z veseljem in ponosom delovali za napredek naše organizacije in za napredek sv. vere. Pri tem pozabili smo na sebičnost.

Kakor nas je iznenadila Miss Elizabeth Grahek, članica čikaške operne družbe že na zadnji konvenciji, tako je tudi danes nastopila s svojim ljubkim umetniškim glasom. V spremstvu svoje sestre Lillian (na klavirju) je zapela neko krasno angleško pesem, isti je pa sledila še slovenska pesem "Solnce." Za svoj nastop je naša odlična pevka žela viharen aplavz in priznanje. Miss Grahek je hči našega glavnega Jednotinega blagajnika brata Johna Graha.

Nato je povzel besedo glavni predsednik brat Anton Grdin. Najprvo se je v angleščini zahvalil zastopnikom mesta Waukegan in North Chicago za njih poset ter govore, tako tudi okrajnim in državnim zastopnikom. V slovenščini je osobito pozdravil navzoče brate Hrvate ter Hrvatice, katerim je v počast vse občinstvo vstalo s svojih sedežev. "Mi smo vedno preveč sebični v tej zadevi. Naše brate Hrvate je treba bolj ceniti in vpoštevat." (Splošno odobravanje.)

Po teh besedah je na odru nastopila skupina "Ukulele Girls" v svojih mičnih nošah in z ukulele instrumenti. Prav lepo so nam zapele pesem od šustarja, tiskarja, profesorja, birta in gartnerja. Slednji je zmagal! Za nameček so lepo splošno zahtevo zapele še lepo angleško pesem, priljubljeno "Virginia Moon." Waukeganci so lahko veselili in ponosili na svoja Ukelele dekleta! Srečni bodo oni fantje, katerim bodo one kot svojim možem prepevale...

Nato je bil predstavljen kot prihodnji govornik Dr. Kolombatović, generalni jugoslovanski konzul iz Chicago. Dotičnik je ginjen in navdušen nad delovanjem naše podporne organizacije, v korist cerkve, šole, morale in tudi za dobrobit ameriškega naroda. Bodril je navzoče, da naj bodo vdani naši novi domovini, kot zvesti državljani, a pri tem pa nikar ne pozabimo naše stare domovine. Delujmo v slogi in bratstvu za našo KSKJ, ki dela čast Ameriki in tudi Jugoslaviji.

Brat Josip Zalar, glavni tajnik KSKJ se je v svojem govoru spominjal konvencije in

Waukeganu pred 24 leti. Čuditi se mora, kako je ta naselbina v tem času napredovala. Dalje je govoril o naši Jednoti in njenem lepem napredku v zadnjih letih. Zano se je zahvaljeval vrlim Waukegančanom za njih prijaznost, bratoljubje in naklonjenost, želeč, da bi čez 24 let zopet tukaj zborovali in da bi tedaj naša Jednota štela nad 100,000 članstva.

Malo je naših pristnih bratov Hrvatov, da bi lahko govorili v čisti slovenščini. To smo pa doživeli in čuli na tem banketu iz ust brata John Butkovičiča, ki se je sam predstavil za Hrvata, pač pa da bo povedal nekaj v našem rodnom jeziku. Govornik je povdarjal, da je lepo število hrvatskih krajevnih društev pod zastavo naše Jednote, na kar so vsi zelo ponosni; zato moramo pa tudi mi Slovenci, gojiti do njih bratsko ljubezen in spoštovanje.

Da je bil program tega slavnostnega banketa še bolj popoln, je bil na istega povabljen tudi naš znani starokrajski slavček, operni pevec Svetozar Banovec. Zapel nam je nekaj krasnih pesmi in žel zato buren aplavz. Mnogi delegatje še niso imeli nikdar prilike slišati Mr. Banovca; zdaj se jim je pa želja izpolnila in sicer v njih veliko zadovoljnost.

Nato se je oglašil predsednik odbora KSKJ, brat John Dečman. Kot večak v svojem važnem uradu je delegatom toplo priporočal, da bodimo pozorni in zavedni v teh resnih časih našega dela. Na ta način in z božjo pomočjo bomo lahko vse rešili, da bo ta konvencija obrodila obilen sad v korist naše dične Jednote.

Urednik Glasila KSKJ Ivan Zupan je nato v imenu čitatelev našega uradnega lista pozdravil cenjeno delegacijo, osobito pa še delegate iz naše sosedne Kanade, katere vidimo danes prvič na konvenciji. Dalje je v šaljivem tonu opisal starokrajško in tudi našo znano ameriško Vrhniko (Waukegan).

Nato je druga podpredsednica Mrs. Mary Champa pozdravila navzoče v imenu ženstva pri naši Jednoti ter se je zahvalila Waukegančanom za prijazen sprejem; sestra Louise Likovich, članica nadzornega odbora KSKJ je pa bodrila vse navzoče delegatje in delegatnje k složnemu delovanju.

Nato je bil pozvan k besedi delegat brat Anton Zbašnik, ki je zaeno glavni predsednik J. S. K. Jednote. Brat Zbašnik je to čast izročil Mr. Bartelnu, podpredsedniku JSKJ, ker živi v Waukeganu, oziroma zborovalnem mestu naše konvencije. Mr. Bartel je med drugim omenil, da če bomo na tej konvenciji ukrenili kaj koristnega in dobrega za blagor našega naroda, da bodo to gotovo tudi druge podporne organizacije rade poslele.

Malo pred polnočjo smo imeli pa še nekaj posebnega užitka. Menda je bila ta točka določena za ocvirk? Brata Johna Germanna, prvega podpredsednika KSKJ marsikdo pozna kot izbornega tenorista; saj smo ga čuli že na več konvencijah. Tudi to pot je bil naš znani zapadni pevec pozvan na oder in nas je razočaral s krasno solo točko "Monterrey," kateri je sledila še znana domotožna pesem "Sreću." Da, naš puebski pevec umeje s to pesmijo vsakega do solz ganiti. K sklepu je nastopil še s svojo krasno harmoniko, ter nam je zapel in zaigral ono pesem o "Treh kovačih." Resnici na ljubo naj bo povedano, da je ta večer žel brat Germann največ priznanja in aplavza. Na take domače talente smo lahko vsi ponosni. Brat Germann, pridite enkrat semkaj v naš Cleveland in prireditelj tukaj svoj koncert. Avditorij Slovenskega Narodnega Doma bo gotovo do cela zaseden! Kot zadnja dva govornika sta nastopila še brat John Grahek, glavni blagajnik KSKJ in

finančni odbornik brat John Zullich. Prvi se je zahvaljeval waukeganski naselbini in je za jedno navzoče navduševal k bratski alogi kot 28-letni blagajnik naše Jednote. Brat Zullich se je pa v imenu collinwoodske ter clevelandске delegacije Waukegančanom zahvalil za tako lep sprejem.

Banket je bil zaključen malo pred polnočjo v popolno zadovoljnost pripravljajnega odbora in vseh udeležencev.

Urednik.

Konvenčni paberki
(Piše urednik)

V petek, dne 22. avgusta, sem že na vse zgodaj pregledoval starokrajško pratiko, da zvem kako vreme bomo isti dan imeli. Bil je to ravno zadnji "pasji dan," in kazalo je dež. Res, da so imeli tudi waukeganski psi ta dan svoj praznik, toda o kakem dežju pa ni bilo ne duha ne sluha. V obče smo imeli ves čas zadnje konvencije pravo avgustovo sušo, da ni niti enkrat deževalo. Sploh ne vem, če je kak brat delegat prinesel na konvencijo svojo marelo? Jaz je že nisen, ker nimam nobene; preveč sem jih že zgubil in pozabil v cestni kari. Pri tem sem si tudi mislil: Vse vrste stanove svetnikov so naslikali v pratiki in drugo kakor: "kurenta," ptiče, miši, ribe, konje, osličke, leva, psa, jelena, medveda, vola, gosko, grozd, sod—samo na sliko kakega svetniškega urednika ali časnikarja so pozabili. Je že tako, da smo ubogi uredniki res povsod najbolj zadnji, oziroma za "privesek." Menda zato, ker moramo imeti pravo železno potrpljenje in pa preveč kosmata ušesa.

Baš ta misel me je tako potrla, da sem za isto jutro dal slovo svojemu uredniškemu poklicu in sem postal pomožni začasní mežnar slovenske cerkve v Waukeganu.

Kakor znano, je prvo vsakdanje delo mežnarja, da odpre cerkev in da zvoni k dnevu. Točno ob 6. uri sem pred cerkvijo pričakal organista brata Kovačiča, s katerim sva se pogodila da bom jaz k dnevu zvonil. In res smo kake tri minute vlekli ta "velikega" na vse pretege, da se je daleč naokrog čulo, da danes zvoni pomožni mežnar iz države Ohio. Vem, da je takrat marsikaj brat delegat ali sestra delegatinja še sladko smrčal(a) v postelji; toda mi konvenčni mežnarji pa moramo opravljati svoj prvi posel točno ob 6. uri zjutraj. Prvi dan je šlo sicer malo nerodno pri zvonjenju, ker sem na isto že pozabil. Kje so ona leta, ko smo mladi fantje vlekli veliki zvon sv. Neže na našem dolenjskem velikanu sv. Kumu?!

Prva oseba, katero sem v Waukeganu za rano zjutraj videl, je bila neka ženska, danes k sreči je bil pa možki, in sicer brat Cankar, glavni oskrbnik konvenčne dvorane, od druge strani so pa isto jutro korakale tri članice kuhinjskega štaba, Mrs. Zalar, Mrs. Bezpalek in Mrs. Novak. Treba je bilo skrbeti za pripravo zajtrka za slavno delegacijo.

Kaj si mislite, tamkaj na onem dvorišču pred zborovalno dvorano je organist brat Kovačič naletel že na vse zgodaj na neprijeten incident. Neki razposajeni golob se je z vso silo zaletel vanj in ga nameraval okljuyati (menda zato ker ni šam k dnevu zvonil). K sreči se pa pripodi zraven farovski pes Hektor, ki je porednega goloba pregnal in tako svojega podmojstra rešil neprimke. Pri tem sem bil tudi jaz v strahu, da me ljuti golob ne opraska.

Kakor znano, smo imeli na zadnji konvenciji v začasnem glavnem uradu tudi svojo Jednotino tiskarno za izdajanje

(Dolje na desni strani)

(Nadaljevanje iz 4. strani)

Član društva sv. Frančiška Solihanga, št. 26, Joliet, Ill., operiran 2. avgusta 1930. Upravičen do podpore \$50.

1934 GEORGE SUELE — Član društva sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa., operiran 27. junija, 1930. Upravičen do podpore \$100.

7299 JONAS HREBIAK — Član društva sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa., operiran 5. avgusta, 1930. Upravičen do podpore \$50.

5610 MARY STRAUS — Član društva sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa., operirana 11. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

14103 MARY VLASICH — Članica društva sv. Cirila in Metoda, št. 45, East Helena, Mont., operirana 23. julija, 1930. Upravičena do podpore \$100.

11594 ANTON KLUN — Član društva sv. Antona Padovanskega, št. 72, Ely, Minn., operiran 26. maja, 1930. Upravičen do podpore \$50.

12038 FRANK PESHEL — Član društva sv. Jozefa, št. 112, Ely, Minn., poškodovan 8. novembra, 1929. Upravičen do podpore \$250 za izgubo desnega očesa.

27196 JOHN MERVAR — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operiran 23. julija, 1930. Upravičen do podpore \$100.

6288 JOHANA KOCHER — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 156, Chisholm, Minn., operirana 9. julija, 1930. Upravičena do podpore \$100.

8689 ROSE CAREK — Članica društva Kraljica Marije, št. 157, Sheboygan, Wis., operirana 19. julija, 1930. Upravičena do podpore \$100.

17248 MARY GLAVAN — Članica društva sv. Jozefa, št. 109, Cleveland, O., operirana 13. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

10749 JOSEPHINE KOLLAR — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 173, Milwaukee, Wis., operirana 13. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

11108 MARY VETOVEC — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 180, Canon City, Colo., operirana 21. julija, 1930. Upravičena do podpore \$100.

25137 MATT ZAVERL — Član društva sv. Antona Padovanskega, št. 180, Canon City, Colo., operiran 4. avgusta, 1930. Upravičen do podpore \$100.

12963 ANNA MARNICH — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 208, Butte, Mont., operirana 19. julija, 1930. Upravičena do podpore \$100.

14591 MARGARET NOLAN — Članica društva sv. Martina, št. 213, Colorado Springs, Colo., operirana 25. junija, 1930. Upravičena do podpore \$100.

13647 EVANGELINE TOMASEVICH — Članica društva Marije Čiste Spojetja, št. 86, South Chicago, Ill., operirana 23. julija, 1930. Upravičena do podpore \$50.

5550 MARY VARESEK — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 137, Waukegan, Ill., operirana 23. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

25017 MIKE ZALOKAR — Član društva sv. Alojzija, št. 161, Gilbert, Minn., operiran 2. maja, 1930. Upravičen do podpore \$100.

14809 STEFANIA KUSS — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 208, Butte, Mont., operirana 5. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

12093 POLONA LOCKNER — Članica društva sv. Jozefa, št. 2, Joliet, Ill., operirana 30. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

17331 CATHERINE SERTICH — Članica društva sv. Mihaela, št. 152, South Chicago, Ill., operirana 21. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

14110 PAULINE SEVERINSKI — Članica društva Vitez sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, O., operirana 3. avgusta, 1930. Upravičena do podpore \$100.

2944 IVANA HAPFNER — Članica društva Marije Pomagalj, št. 78, Chicago, Ill., operirana 9. julija, 1930. Upravičena do podpore \$100.

10826 JERNEJ KOKELJ — Član društva sv. Jozefa, št. 58, Hager, Pa., izplačana odpravnina v znesku \$230, dne 7. avgusta, 1930.

5072 LOUISE LEVK — Članica društva Marije Čiste Spojetja, št. 80, South Chicago, Ill., izplačalo \$50.

7112 MARY KRAL — Članica društva Marije Sedem Zlato, št. 81, Pittsburgh, Pa., izplačalo \$50.

4579 STEFAN BANOVETZ — Član društva sv. Jozefa, št. 112, Ely, Minn., izplačalo \$50.

13842 ANTON LAURICH — Član društva sv. Jozefa, št. 112, Ely, Minn., izplačalo \$50.

14744 MARY GASPARIK — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 218, Calumet, Mich., izplačalo \$50.

14749 ANNA TOMAC — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 218, Calumet, Mich., izplačalo \$50.

4797 THERESA VERŠALJ — Članica društva Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill., izplačalo \$50.

5043 JOHN ORILL — Član društva

Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill., izplačalo \$50.

2330 ANTON LEBEN — Član društva sv. Jozefa, št. 53, Waukegan, Ill., izplačalo \$50.

3663 MARY MIKLOH — Članica društva sv. Janesa Krstnika, št. 65, Milwaukee, Wis., izplačalo \$50.

10031 FRANK BOLTE — Član društva sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill., izplačalo \$50.

4730 MARY NOVAK — Članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 120, Forest City, Pa., izplačalo \$50.

1392 THERESA BERLETIC — Članica društva sv. Jozefa, št. 175, Summit, Ill., izplačalo \$50.

4327 GEORGE BANOVETZ — Član društva sv. Jozefa, št. 56, Leadville, Colo., izplačalo \$50.

20995 JOSEPH MATICICH — Član društva sv. Jozefa, št. 41, Pittsburgh, Pa., operiran 14. februarja, 1928, izplačalo \$50.

9364 THERESA ANCEL — Članica društva sv. Jozefa, št. 2, Joliet, Ill., izplačalo \$50.

20247 JACOB BRONCELI — Član društva Janesa Krstnika, št. 11, Aurora, Ill., izplačalo \$50.

3733 JOHN STIBERNIK — Član društva sv. Jozefa, št. 56, Leadville, Colo., izplačalo \$50.

11252 BARBARA MATEŠA — Članica društva sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa., izplačalo \$50.

27963 JOHN RADOVIC — Član društva sv. Stefana, št. 215, Toronto, Ont., Canada, izplačalo \$25.

29078 LOUIS NOVAK — Član društva Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O., izplačalo \$50.

MLADINSKI ODDELEK

5094 JOSEPH PERUSEK — Star 12 let, devet mesecev in 23 dni, član društva sv. Društva, št. 136, Willard, Wis., umrl 3. avgusta, 1930. Vzrok smrti: Operacija in pljučnica. Pristopil k Jednoti 12. oktobra, 1918. Bil je član 11 let, štiri mesece in 21 dni. Opravičen do podpore \$450, kateri znesek je bil nakazan 12. avgusta, 1930.

5160 FERDINAND KURE — Star 15 let, devet mesecev in sedem dni, član društva Marije Čiste Spojetja, št. 85, Lorain, O., umrl 3. avgusta, 1930. Vzrok smrti: Vnetje. Pristopil k Jednoti 23. marca, 1919. Bil je član 11 let, štiri mesece in deset dni. Opravičen do podpore \$450, kateri znesek je bil nakazan 13. avgusta, 1930.

20293 WILLIAM SISK — Star eno leto, en mesec in 22 dni, član društva Marije Pomagalj, št. 183, Homer City, Pa., umrl 30. julija, 1930. Vzrok smrti: Vnetje sapnika in pljučnica. Pristopil k Jednoti 13. decembra, 1929. Bil je član sedem mesecev in sedem dni. Opravičen do podpore \$34, kateri znesek je bil nakazan 13. avgusta, 1930.

14847 ALBERT MIKLOH — Star 14 let, 11 mesecev in tri dni, član društva Marije Čiste Spojetja, št. 104, Pueblo, Colo., umrl 17. avgusta, 1930. Vzrok smrti: Obistna bolezen. Pristopil k Jednoti 23. oktobra, 1925. Bil je član štiri leta, devet mesecev in 24 dni. Opravičen do podpore \$450, kateri znesek je bil nakazan 9. septembra, 1930.

6963 JOSEPH ZUPANČIC — Star 10 let, pet mesecev in 19 dni, član društva sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., umrl 7. septembra, 1930. Vzrok smrti: Pljučnica. Pristopil k Jednoti 23. marca, 1921. Bil je član devet let, pet mesecev in 14 dni. Opravičen do podpore \$380, kateri znesek je bil nakazan 16. septembra, 1930.

Josep Zalar, glavni tajnik

(Nadaljevanje iz 4. strani)

zapisnikov. Glavni poslovodja iste je bil brat Steve Vertin iz Joliet, jaz sem pa prevzel častno mesto pri ekspediciji. Za pomočnike sem si vsako jutro izbral one delegate, ki so bili najprvo z zajtrkom gotovi. Redni pomagači v tem poslu so bili brat Velikan (52), brat Košmerl (2) in brat Dognornik (51). Nekoč je opravljal to službo tudi brat Dergan iz daljne Omahe. Med vsemi se je pri urejanju pol tiskanega zapisa najboljši odlikoval delegat Velikan iz Indianapolisa; šlo mu je vse tako naglo izpod rok, da so se mu okrog one mize drugi komaj umikali. In zato je prejel v glavnem uradu ono soboto v znak spretnosti ter odlikovanja iz rok urednika primerno zlato zvezdo, kakoršno delijo sestre pridnim šolarjem. Radoveden sem, če je brat Velikan to "visoko" odlikovanje doma na seji društva kaj pokazal ali ne? Prav iskrena hvala bratu Velikanu za njegovo naklonjenost in veliko pomoč v naši bivši Jednotini tiskarni!

Za ta posel sem se običajno obračal na delegate. Čemu? Zato ker so bili oni vedno prvi v konvenciji dvorani. Sestram delegatijam ni bilo mogoče tega dela izvrševati ker so običajno malo bolj dolgo spale, ali so pa v cerkvi molile za dober namen. Samo en dan mi je delegatinja Ana Spende pomagala deliti one pole v konvenciji dvorani, ker je prišla slučajno prva na isto sejo.

V petek, dne 22. avgusta, smo imeli v resnici pravo pasjo vročino, da smo vsi "švicali". Isti dan je bil med drugim na dnevnem redu tudi predlog nekega delegata, da bi zbornica glasovala za odpravo 18. amandmanta. Ker predlog ni bil podpiran, je propadel. Pač smo imeli zatem nekaj minut trajajočo debato glede "ruma." Pa ne mislite na oni rum, kakoršnega smo v starem kraju v čaj nalivali. Debatirali smo glede kvo-ruma na letnih sejah glavnega odbora. Točka glede tega "ruma" je bila končno v zadovoljnost večine sprejeta.

Opoldne smo imeli za kosilo illinojske ribe, coklarski fižol, vrhniški bob, marostarski krompir in waukegansko kavo. Za večerjo so bili pa northchikaški štruktiji pa starokrakske kumare v ajmohtu. Tedaj sem po večerji tamkaj na koncu dolge mize opazil triperesno deteljico iz slavnostnega Loškega potoka: Mrs. Tončko Struna, Mrs. Tončko Zupanovo in na brata Lojzeta Košmerla. Pogovarjali so se, kako je bilo nekdanj tam na Hribu, v Travniku, Srednji vasi, Taboru, Matevčju, Šegovi vasi ter v Retjah, ki so baje najlepši kraji cele Slovenije?! Vsi trije so sklenili, da se prihodnje leto udeležijo skupnega Jednotinega izleta v staro domovino in da bodo za Loškopotočane najeli posebni parnik prav do Strug! Če bo tako, potem bom pa tudi jaz vse naše ameriške kumljance, Radečane, Zagorčane, Trbovličane in vse domačine iz našega slavnega krškega okraja skupaj povabil, pa se bomo pred njimi v Zeppelind-ventaj peljali. Loškopotočanom se pa že ne damo ugnati.

Jaz sem jih od strani poslušal, kako so se pogovarjali o nekdanjih časih tamkaj v Loškem potoku. Kako je v gostilni pri Turnherju vse plesalo takozvani "ceperle" ples, ko so tri mlade Prezidanice (Veberjeva Francka, Viktorija in Mici) na svoje instrumente igrale. Kakšen je "ceperle" ples, tega še danes ne vem. Na prihodnji konvenciji v Indianapolis, Ind., ga bodo morda kak večer priredili bratje delegatje in sestre delegatjinje iz slavnega loškopotoškega okraja s sodelovanjem delegatov, rodom iz Ribnice. To vam je sijajen ples! Slednji bodo nastopili v "Ribniški kadrilji" ali pa v "Ribniškem Kolovratu."

V resnici, Turnherjeva gostilna in štacuna v Loškem potoku je bila pred več leti znana, ker so imeli lušne kelnarce in pa še bolj fletne prodajalke. Tako se je ona triperesna deteljica pogovarjala. Celo malega Turnherjevega Hermančka (sina), "Harry-ja" (psa) in "Hermana" (osla) so imeli v mislih. Morda se bodo ti Loškopotočani čudili, ko bodo čitali te vrstice v paberški koloni. Pa recite, če ni bilo res tako? Jaz sicer nisem bil še nikdar v Travniku in ne v Loškem potoku, toda držim pa vedno z Loškopotočani, ker imam važen vzrok za to.

Dalje so se menili, da raste v Loškem potoku najlepše sadje na celem svetu?! Celo fige, oranže, limone in rožiči? Med vsem pa tam najbolj obroditi znani loškopotoški bob, ki je menda tako debel kakor orehi? Kuhan bob nosijo fantje kar v žepu namesto cukrčkov, ko gre do kdekletom v vas. Pa naj reče kdo kar hoče: zabeljen kuhan bob in kislo "mlajku" je v Loškem potoku najfinejša delikatesa!

Ono vroče popoldne je neki delegat med sejo mlado prebudo atmosfero sladko zaspal, pa so ga sestre delegatjinje kmalu zbudile.

Zvečer se je kazalo v konvenciji dvorani naše slavnostne Jednotine filmske slike. Meni se je najbolj dopadla ona slika iz Rock Springs, Wyo., in pa ona slika, ko naš sobrat J. Germ z nekim polnokrvnim Indijancem pleše. Samo če isto ni bila Indijanka? Look out, John!

Po dovršenem programu smo jo krenili z drugimi vred malo nižje, kjer je bilo vse živo in veselo. Tam sem si prvič privoščil kozarček waukeganskega "pilznerja," ki je imel tri in pol procenote. Pogovarjal sem se z dragimi delegati iz Kanade ter onimi rodом iz Prekmurja. Vsa čast jim, ker so tako za našo Jednoto navdušeni! Zatem se je vsa slavna družba iz pritličja preselila v gornjo dvorano, kamor nas je s svojo harmoniko zvalil mojster Germ. Pa smo izbrali najboljše plesalce za novovrstni ples z metlo, katerega sta se med drugimi udeležila tudi dva doktorja in en odvetnik. To vam je bilo smešno, ko so plesalci za svojim parom tekali! Kdor je bil zadnji, je moral pa plesati z metlo. Enega izmed kanadskih delegatov je ta čast trikrat po vrsti zadela. Po tem sijajnem plesu smo se še malo hladili na 10. cesti pred šolsko dvorano in pogovarjali o raznih važnih predlogih današnjih sej. Mrs. Gornikova iz Clevelanda je stala prav tik stene poslopja in je tako s svojim hrbtno—zid podpirala. Tudi imenitna podpora!

Na potu proti domu na Adams St. smo se ustavili še pri neki družini, ki živi v II. nadstropju gori nad "štengcami." Tam nas je pa pogostila naša znana rojakinja iz Clevelanda Kuharjeva Marjanca s sodelovanjem delegatije Stanko in Span. Meni so se najbolj dopadle slane coklarske cigare, katerih sem še nekaj seboj v Cleveland prinesel.

(Dalje sledi)

IZ URADA JUGOSLOVENSKOG SOKOLA U NEW YORKU

Na svojoj sjednici, održanoj 9. septembra, 1930, Jugoslovenski Sokol u New Yorku prihvatio pe slijedeću

resoluciju

Na 6. septembra, 1930 talijanske fašističke vlasti usmratile su strijeljanjem u ledja četiri jugoslovenska omladinca, naime, Franju Marušića, Zvonimira Miloša, Ferdinanda Bidovca i Ljudevita Valenčića. Njih je tajni fašistički vojni sud navodno pronašao krivim zločina veleizdaje i terora.

Izvršenje smrtnih kazne učinjeno je u prisustvu 600 crnih košulja, koji sačinjavaju 58. bataljun fašističke milicije. Pedeset šest fašista izvršili su strijeljanje. Za svoju sigurnost postavili su stražu od 40.000 vojnika, da iz zaštite od četiri okovana mladića.

Ostalih četrnaest optuženika, naših sunarodnjaka, osuđeno je na robiju od jedne i pol do tri deset godina.

Ove daljnje žrtve našega života, koji danas čami zarobljeni u Italiji, samo su uvećale ogroman broj onih, koji su doprinijeli najveću žrtvu za svoje nacionalno osjećanje. Broj njihov iznasa danas 2,172, koji su svojim životima platili okolnost, da su Slaveni i da su ljudi značaja. Više od 20,000 naše braće u tom neoslobodjenom kraju čami u talijanskim tamnicama, da iz njih rijetko koji iznese živu glavu.

Šest sto hiljada našega svijeta nalazi se pod talijanskom vlasti. Ona im je oduzela sva ljudska prava i svaku oznaku, koju narod može da posjeduje. Uništila je njihove organizaci-

jeđ rasturala njihove ekonomske ustanove, zatvorila njihove škole, saigrala i u prah pretvorila njihove narodne domove, zaplijenila njihovo novinstvo, zabranila im da čitaju knjige u svoje mjeziku, zaprijetila im kaznama, ako govore ili Boga se mole u svom materinskom jeziku, jedinom jeziku, koga znaju. U njihova sela dovela je i nastanila tuđinski element iz južne Italije, među njima rasijala na hiljade špijuna, koji ih za najmanju stvar, pa i lažnu, prijavljuju vlastima, koje ih onda kazne. Od njihova poroda stvara janjičare vlastitoga roda. Oduzela im je zgradu i mogućnost života, duševnog i materijalnog. Jednom riječi, hoće da ih iskorišteni.

Sistematskom brutalnošću najezda fašistička provala ovaj svoj plan kod kuće, a vani nastoji da zaplete slobodne Jugoslovene u poteškoće sa drugim državama i, što je najgore, da među njima samima sije i raspiruje mržnju i razdor, kako bi svoje osnove kod kuće nesmetano mogla da izvede.

Zaslijepljeni svojim sitnim razmiricama mi smo pali na lijepak ovim neprijateljskim manevrima i braću svoju u Italiji prepustili sudbini, kao da nas se ništa ne tiču.

Teror, bahatost i kukavičluk fašista prevrće su sve granice. Ili dapače čto daleko, da se prijetje sudbinom naših junačkih omladinaca čitavom našemu življu pod njihovom vlasti i sa preuzetnošću dovikup nam, da "Balkan počima sa druge strane Sniježnika."

Rukavica je dobačena, a na nama je, da tim "junacima" Caporetta odgovorimo, da će dan obračuna doći, kad će se granice Italije povući na svojoj prirodnu liniju i to na desnu obalu Soče. Neka znaju, da se Jugoslovenski narod ni odrekao svoje braće, i ako je bio prisiljen višom silom i svojom nesternošću da ih za neko vrijeme pusti pod tuđom vlasti. Kad taj dan dodje, mi ćemo na isti način da stirljamo, naime — uledja njihova, ako ostonu vijerni svojim tradicijama — bjezanju.

Nevino prelivena krv naša braće i teška stradanja njihova vaze za osvetom, a što kasnije onda dodje, strašnija ze da bude.

U nejednakoj borbi naše braće mi možemo sada da učinimo više, nego same da se zgražamo nad strahotama, koje moraju, da proživljuju i da im samo izričemo svoje simpatije. Naša je dužnost, da damo javnog oduška svojim osjećajima.

Radi toga pozivamo sve naše organizacije i pojedince da prosvjeduju protiv tiranstva i barbarstva, koji se počinja ne neoslobodjenoj braći našoj; da da informiramo američku javnost i da u ime čovječnosti i razvika ne civilizacije dvadesetoga stoljeća upute proteste na američki State Department ardi prekršaja ugovora o zaštiti manjina, u čijem sastavu je i Amerika učestvovala.

Neka je vječna slava palim herojima!

Dano u New Yorku, 9. septembra, 1930.

Za Jugoslovenski Sokol u New Yorku

Ivan Mladineo, starosta,
Harry J. Justiz, tajnik.

ZAČARANA HIŠA

Mirna in samotna kmetija Rosiers blizu Lyona na Francoskem je nenadoma postala torišče čudnih prizorov. Čim se vsedejo ljudje k mizi, pričnejo vsi krožniki, noži, vilice in kozarci divji ples. Številne priče so opazovale te prizore. Nenadno je zavrelo in prekipelo mrzlo mleko v loncu, ki je stal na polici daleč od peči. Posoda je zletela na tla in se razbila. Stoli in klopi so se brez vsakega vzroka pomikale sem in tja. Vsa soseska je prepričana, da je domačija Rosiers uročena zaradi nekega greha. V rodbini je zavladalo obupno

raspoloženje, zlasti ker so ji avtomobilom oddelek orožnikov, ki je dobil nalogo preiskati skrivnostne dogodke. Kdo bo je na oblasti. Zdaj je došel z zmagal: orožniki ali duhovi?

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da nam je nemila smrt odvzela dobrega in nad vse ljubljenega sina, oziroma brata

Edward F. Boitz

Rojen je bil v Pueblo, Colo., ter star 22 let in pol. Umrl je dne 30. avgusta, oziroma se smrtno ponesrečil na motoreklu. Pogreb se je vršil dne 2. septembra. Spadal je k društvu sv. Jozefa, št. 7 KSKJ.

Prav lepo se zahvaljujemo gospodu župniku Rev. Cirilu Zupanu za pogrebne obrede v cerkvi in na pokopališču ter na predvečer za molitev Rožnega venca. Hvala Mr. Johnu Germu za lepo petje v cerkvi in za govor pri odprtem grobu.

Dalje prav lepa hvala vsem, ki ste darovali za sv. maše zadušnice in sicer: Mr. in Mrs. Frank Blatnik, Mrs. Mary in Miss Stephanie Blatnik, Mr. in Mrs. Anton Glach, Mr. in Mrs. Frank Mehle, Mr. in Mrs. Louis Potokar, Mr. in Mrs. Anton Pritekel. Hvala za naročene sv. maše našim prijateljem iz Canon City, Colo.: Mr. in Mrs. Matt Grahek, Mr. in Mrs. Frank Jerman, Mr. in Mrs. Louis Pierce, Mrs. Anna Pierce in Mr. in Mrs. Frank Bambich iz Fredonia, Kans. Hvala za darovane vence in šopke za pokopnjo: Društvo sv. Jozefa, št. 7 KSKJ, Mr. in Mrs. Joseph Anzick, Mr. in Mrs. James Barker, Mr. in Mrs. Frank Boitz, Mr. in Mrs. Frank A. Boitz, Mr. in Mrs. John Centa ter družina, Mr. in Mrs. John Cullig in družina, Mr. in Mrs. J. W. Crist, Messrs. Joseph in Frank Cullig, Mr. in Mrs. John Gornik, Mr. in Mrs. John Klun in družina, Mr. in Mrs. Joseph Konecna, Mr. in Mrs. J. Merhar, Mr. in Mrs. J. C. Papiš, Mr. in Mrs. Mike Papiš, Mrs. Mary Papiš, Mr. in Mrs. Joseph Pecek, Mr. in Mrs. John Perko in družina, Mr. in Mrs. Anton Pritekel in družina, Mr. in Mrs. Anthony Pritekel Jr., Miss Anna Pritekel, Mr. in Mrs. Joseph Robeda, Mr. in Mrs. James Sabo, Mr. in Mrs. William Sabo, Mr. in Mrs. Mike Sabo, Mr. in Mrs. Skender, Mr. in Mrs. Anthony Skull, Mr. in Mrs. Joseph Shuster, trdki Stanko and Sabjel, The Fabian Floral Co., Mr. in Mrs. Joseph Zakrajek in družini, Mr. in Mrs. Pete Zunick in družini, Mr. Joe Alexander, Mr. in Mrs. George M. Bishop, Misses. Agnes in Martha Chappel, Mr. in Mrs. Coleman, Mr. in Mrs. W. F. Cotner, Mr. in Mrs. D. L. Cooper, Mr. in Mrs. Edward Cooper, Mr. in Mrs. W. L. Cooper, Mr. J. M. Dixon, Mr. in Mrs. J. G. Erlon ter družina, Mr. in Mrs. Frank O. Forsee, Mr. in Mrs. Earle Hartman, Mr. in Mrs. Ray Hartman, Mr. in Mrs. Floyd Hunsaker, Mrs. K. Hogsett in družini, Mrs. B. E. Kirigan, Mr. in Mrs. J. W. Kyffin, Lakeide Vineland P. T. A., Mr. in Mrs. Herman Lipe, Mrs. Anna Miller, Mr. in Mrs. T. T. Mulholland, Mr. in Mrs. John Neslage, Mr. in Mrs. Clyde O'Neill, Mr. in Mrs. Clarence Perego, Mrs. Josephine Pryor, Mr. Edward Rodeck, Mr. in Mrs. H. D. Rusler, Mr. in Mrs. Paul Rusler, Mr. in Mrs. Schul, Mr. in Mrs. Everett Sollee, Mr. in Mrs. John Sprengle, Mr. in Mrs. Cecil Wade, Mr. in Mrs. Claude Wals in Mr. in Mrs. Bud Wilcox.

Lepa hvala vsem tistim, ki so ga prišli pokropiti in onim, ki so ga spremlili k večnemu počitku.

Življenja Tvojega načrt, velike upe, nade, prekrizala je bridka smrt, ki jemlje tudi mlade.

Počivaj v miru v grudi tej Ti rodni, Edward dragi! Spomin na Tebe za vselej ohranjen nam bo blagi!

Tebi, ljubljeni sin in dragi brat pa ključemo: Počivaj v miru božjem in večna luč naj Ti svetli! — Žalostljivi ostali:

Frank in Frances Boitz, starši.
Frank Jr., Stanley, Bennie, Pauline, Mildred, Nina in Frances, bratje in sestre.

Pueblo, Colo., 18. septembra, 1930.

FIRST

NATIONAL BANK

Established 1857

SREČNI DNEVI

"so, zopet tukaj!" (Happy Days are here again), tako se glasi naj-novejša, zelo popularna pesem. Da, to je resnica! Pomlad je doba sreče in veselja.

Toda prave in trajne sreče ni ondi, kjer so finančne poteškoče. Naredite in poskusite torej srečo s tem, da nalagate svoj denar na obresti v naši banki. Sprejemamo z veseljem manjše in večje vloge.

Hranite in varčujte, pa boste srečni!

Najstarejša in največja banka v Jutahu.
Skupno premoženje nad \$10,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK IN JUTAH

PEEPING PREPS

By The Spy

JESTER MINUTE

Wouldn't it be lots of fun to hear from Washington, Colorado, too, would be something new. Indianapolis we would love to have with us. Wyoming, you'd be just the thing. New York we had, but lost, too bad. If any in Alaska, are you with us? I ask ya? Wisconsin—yes, is also in Booser Boy. Why of course, from Illinois. Hail La Salita and that Waukegan, that really just began, won't you join in? Who? Yes! Yes! Michigan, Dakota and Minnesota. You could bring in quite a quota. San Francisco and California. The Golden City with you. What a pity. Nebraska and Oklahoma make an en-deavor. You'll find you're clever. Pennsylvania, you too. Should get the mania. And with Cleveland. Oh, boy! What a band. Last but not least. To have a Canadian line. Would be perfect and fine.

Now that the bowling season is well under way it seems that our alleys are going to see plenty of action this season. Having twelve teams in the business men's league and seven ladies' teams already, it will be rather exciting, I'm sure.

Our crack team consists of none other than the girls' team which won in the match game with Chicago last season.

I would like to pay this tribute to a great and mighty man, none other than the Irish sportsman and seaman, Sir Thomas Lipton, who with utmost faith and confidence arrived in America with the Shamrock V and her crew, hoping that this time the Shamrock would win America's cup. Due to the unfortunate mishap to the Shamrock and poor handling of the sails at the beginning of the race, Sir Thomas Lipton's hopes were again shattered, and instead of showing his depression, he approached Commodore Vanderbilt at the end of the race, congratulated him and said: "Let's go and have a cup of tea." It is men like him who take such an attitude that really deserves the best tribute of every American sportsman, and that is respect. I take my hat off to you, Sir Thomas Lipton.

Just how does Antoinette Retell get along without her chum, Ann Zore, at rehearsals?

Mr. and Mrs. Stiglitz have returned from their honeymoon, which had been spent in northern Wisconsin. Mrs. Stiglitz formerly was Mary Gorenz.

Miss Hermina Prislend spent the week-end with her parents, Mr. and Mrs. John Prislend of Dillingham Ave. Hermina is a "freshie" at the St. Mary's School of Nursing at Milwaukee.

Miss Angeline Sebanz was united in marriage to Mr. Jack N. Bruns at a simple but beautiful wedding ceremony attended by Miss Mary Juncnew, sister of the bride, on Saturday, Sept. 20. The bridal couple was attended by Miss Mary Junc and Mrs. John Roenitz. Mr. Feustel played the wedding march and Miss Elsie Sebanz, sister of the bride, sang "Ave Maria." A small reception was held for the immediate friends and relatives at the home of the bride. Mr. Jack Bruns is a salesman at the R. H. Thiemann Motor Co.

Mrs. Anton Ribich, John Versey and Jean Fale spent the week-end at Milwaukee.

Another wedding—none other than John Gersgh and Anna Shober. My felicitations.

Miss Antoinette Retell is a frequent visitor in Chicago—knowing that it won't be long before she is a permanent resident there. Lucky girl!

John Stubler is again elected president of the SS. Cyril and Methodius Bowling League. They certainly elected the right kind of a man, as John's executive ability certainly makes things hum.

Saturday, Sept. 20, was the second anniversary of the Jolly Sewing Club. Games were played, refreshments served and all members reported an enjoyable time. My congratulations, you Jolly members, and may you be together for many years to come.

I cannot imagine what Mary Champa would do without Mary Sih at a picnic?

Now that Rogers Hornsby is to be the new Cub manager, we ball fans here in Wisconsin hope to see the Cubs win a pennant as they have been very near to one for two consecutive years. Here's luck, Mr. Wrigley, may the new Rajah bring home the bacon!

It won't be long now, as the saying goes, when the Bowl or rather using the correct term, the Open Air Theater, shall be opened to the public. It has been under construction for the past two years and will be completed in the near future. What a break for theater lovers.

I want to thank Matt Curl of Woodhaven, N. Y., for the compliment. Someone told me—can you guess?

It won't be long before our beautiful spots of Yugoslavia will be nothing but a memory. Taking for example Italy's new frontiers—reviewing a busy hour of the handsome Piazza Verdi in Fiume, which was ceded to the Italians by Yugoslavia in 1924. The port is a jewel and a beauty spot in a setting of the Julian Alps, but grass now grows in the streets that once hummed with bustling traffic.

Anyone caring to read more of this history can do so by reading the Drama Section written by David Darrale, the Tribune's correspondent at Rome, who writes the dramatic story of the city's decline.

LA SALLE SALUTES

By La Salita

Old Man Stork had a pretty busy season in La Salle last week, leaving behind him two girls and two boys. Mr. and Mrs. August Brate are the parents of a son born the early part of last week. Mr. and Mrs. Henry Tobler are parents of a son born Sept. 20. Mrs. Tobler is the former Margaret Hrovat. Mr. and Mrs. William Mallie are the parents of a daughter born Sept. 19. Mrs. Mallie was the former Ollie Dular. Mr. and Mrs. Frank Setz are the parents of a daughter born Sept. 21. Mrs. Setz is the former Mary Piletic. All are patients at St. Mary's Hospital. Congratulations are extended to the happy mothers and fathers.

"Slim" Joe made a flying trip to California recently. "Slim" and his speedster must have had the road all to himself or else he has all speed records broken—he claims he made the trip there and back in a week. Why the big hurry, "Slim"?

Louis Banich, who is known to wield a wicked cleaver in the Bruder meat market in Oglesby, Ill., is rather anxious to know who La Salita is. At present he is under the impression that it is Angela Rancagay. Better think again, Louis.

On Thursday, Oct. 2, the Young Ladies' Sodality of St. Roch's Catholic Church will give a card and bunco party in the school hall for the benefit of the church. The fun in rolling the dice plus a host of beautiful prizes ought to be a good incentive. Everyone is most cordially invited.

Jennie Prince is a name I haven't heard of before—but nevertheless there happens to be a young lady by that name living on the west side of La Salle. There is no doubt that this will be a surprise to her—I wonder if she reads Our Page?

The La Salle blond, who received quite a bit of publicity last year, is coming to the front again. With the opening of Dreamland Hall and the Auditorium, she will be able to kick to her infinite delight in the long winter months to come. More power to you, Miss Blondie.

If the Waukegan Lassies desire to have a game of miniature golf with the La Salle Lassies it is known to them that we are ready at any time to receive them in La Salle, the American "St. Jernej." Further, arrangements that they desire to make as to dates and so forth may be made by addressing Miss La Salita, care Editor Our Page, and we will be glad to accommodate you. A warning: Our girls wield a wicked golf club.

I think that Ann Drobnick of Salida, Colo., would like to see her name in Our Page, so we are giving her a break. We most likely will hear more of Ann now and then.

We are sorry to state that the Pony Express lost the first football game of the year to the Aurora Yellow Jackets. But what is one defeat—a poor start leads to a good ending. Carry on the work of last year, Ponies.

The president of the Young Ladies' Sodality wishes me to announce that a call is being put forth for new members which means all you girls who have already attained the age of sweet 16 to either see the president, Francis Jancor, or report to Sister Ignatius at the St. Roch's School Hall on 6th St.

I wonder when the "Other Dame" will bring forth her next poetic effusion. There ought to be another one real soon. Come on, side-kick, do your stuff. Set off the monotony of my column by evicting some of your clever poetical descriptions.

We understand that a bunch of West Side Lassies held a birthday party in honor of Miss Theresa Ajster, who is celebrating her 16th birthday. The hostess of the affair was Miss Louise Coynik, who proved that she was a jewel at the entertaining project of the affair. Congratulations, Theresa, and we hope that you will remain sweet 16—wish I could see those days again.

Among those whose names were brought to my attention who enrolled at the La Salle Peru Township High School and who are of Slovenian descent are: Jennie Bildhauer, Rose Urbanich, Anna Berglez, Red Okleson, Helen Schack and Mary Schack of Piety Hill are also in attendance. In all I think we have around thirty-seven Slovenian students at the La Salle Peru Township High School. Future teachers, lawyers, doctors, and what not.

We would like to see the story that this "Certain Guy," who appears so prominently in Chipso's column, is going to bring before the readers of Our Page. I do not doubt that it will come as a surprise to everyone, including the author himself. La Salita is beginning to put her spare time and attention upon another short story—entirely different from Lovers' Leap and involving many characters who are prominent in Our Page, but do not be in too big of a hurry, because it will not come out until about Christmas or maybe later. So long!

Perusing this week's Our Page I find that Ely, Minn., is coming to the front. I know now that someone else reads the Lassies besides myself. Keep up the good work in Minnesota and before long you will be the cynosure of all the readers and contributors of Our Page.

I must put on my most affable manner and extend my weekly greetings to the Booster. This is getting to be a force of habit, isn't it, Mr. Booster?

Solata—Kumare—how about Krompir?

Joy is the grace that we say to God.—Jean Ingelow.

According to a newspaper report, Pope Pius XI has decided to spend two million dollars on modernizing the Castle Gandolfo, on the outskirts of Rome. It has not been used since 1880.

The greatest optimist in the world is a young man hunting an apartment with a saxophone under his arm.

OUR PAGE

6117 E. Oak Ave., Cleveland, O.

THE TWINS

Waukegan and North Chicago

Miss Edith Ogryn is quite enthusiastic about bowling. She seemed to have a lot of luck last Sunday. How about some good points on "How to Bowl," Edith?

Emily seemed to have the blues last Sunday. Where was "he"?

Frances and Chummy seemed to be having a good time Sunday. You sure did a lot of dancing, didn't you?

The opening of the bowling season Sunday consisted of ten teams, these being divided among the men, women, young men and ladies. Out of each team one-half were awarded a prize, that is the best five of each group. Two prizes were also awarded to the two holding the best record for the entire evening. Miss Josephine Gexel and Mr. Joseph Zorc were the lucky winners of these, their scores being 173 and 237, respectively. Congratulations!

Mary Cepon was teaching her little nieces the Slovenian polka. If they ever get to be good dancers, we'll know why.

May Opeka says there is no music like Stebley's accordion.

How did you come out in your bowling Sunday, Bib?

We wonder what's happened to Anne Slana lately. Is there a "he," or are you wishing you were back in Cleveland?

The marriage of Frances Barle and John Hart took place Sunday at the 10:30 mass. We wonder whose wedding bells will ring next?

Jane Barle was feeding Tex quite a bit of her chocolate candy. Aren't you afraid, Jane, that he'll lose his pretty, graceful shape?

Miss Frances Pozes is surely some help to Joseph Zorc, secretary of St. Joseph's Society of the K. S. K. J., doing a good deal of his typing during her spare hours.

Mr. Joseph Slana is in Rochester, Minn., where he will probably undergo an operation. We wish him a speedy recovery.

The Young Ladies' Sodality will hold a card party Oct. 5 in the Mother of God Auditorium. Everyone is most cordially invited. We expect to see a large crowd from the nearby towns.

Milly, Hilda and Marie Grom were without their escorts Sunday. Where did you leave your boy friends, girls?

Mrs. Stern of Chicago and a friend were Waukegan visitors Wednesday.

Well, Marie Opeka, did you find out who we are? I believe you didn't get to the point, although you got quite close once. "Try, try again," is our motto.

Mamie Grimsic didn't have a good time Sunday. At least so she said. What's the matter?

THIS MEANS YOU

By The Spy

After the first of the year we will be allotted two English pages. To fill these pages, the Editor must have the co-operation of everyone, otherwise there would just be a few reporters get enough news to cover all that space?

Since we acquired one more page we have to show the Supreme Board that we can keep the two pages filled with sports, jokes, local news, current events and things of interest.

Any Slovene can look with pride upon Our Page, as it consists of nothing but original write-ups of our own boys and girls.

Credit must be given where credit is due, and that goes to La Salita and the South Chicago Booster, the pioneer trail blazers of Our Page.

With their current news and wisecracks they interested thousands of young people into looking forward to Thursday so they could read what transpired in their respective towns.

Now that we will have two pages we must all endeavor to do our utmost and it is the duty of every member of the K. S. K. J. Union to help tooth and nail into making this a great newspaper.

Others have voiced their opinions and appeals, now I am making mine. Won't someone at least try from distant states to send in news, as you cannot imagine the interest you will arouse.

We who already write for this paper are proud to acknowledge it and want it to grow bigger and better year after year. So won't some of you who read this just sit down and make up your minds that you will be the first to contribute to Our Page? Send in articles now, so by the time we expand to two pages we can all start with a bang. This I know is being read from coast to coast, so on your feet, young men and women, show our editor, Mr. Zupan, that even two pages won't be enough. So start contributing now.

BARBERTON HOLDS AUTUMN FROLIC

Barberton, O.—All set for a good hot time? Well, here's directions for just that thing. This Saturday, Oct. 4, the Young Men's Holy Name Society of the Sacred Heart Church is holding its annual Autumn Frolic at the Hopocan Gardens in West Barberton. Music will be furnished by the Three J's. Ever dance to their tunes? No? Well, here's your chance. And, by the way, proceeds of this dance will go into the big basketball program being arranged for this winter. So if you are a "cage game bug," come around and bring all your friends and enjoy yourselves. A good time is assured all.

OH, BABY!

(Read 'under dim light.)

Theme song: "How Dry I Am"

By Gee Dee

"Make it two quarters!" yelled the Magician, "this party will never get under way if you take all day about it." And he nudged a sweet young thing who sat aside of him in a more or less comfortable reader. Under general principles, you must know that the young lady was one of the Twins.

With the oil in the car, Magie lit a cig and off they were. And all excited and flustered like two sparrows who had just learned to fly. It was but three miles to the party house, where a gathering was to do honor to Miss La Salita, who was celebrating the first anniversary of the Sally column in Our Page.

Hey, hey! What a time; everybody was there. A cloud of joviality greeted the couple as the roadster pulled up the driveway. No sooner did the car stop when the youngsters crowded around the car with their "Hello" and "thought-you-wouldn't-comes." A little pause and a phiz-z-z-z-z. Sure enough the tire went flat (of course, you don't know, but the Kidder did it with a hair-pin). The Magic did the usual by stepping out and looking at it, wiggled his ears and said, "Oh, well, there is a lot of hot air around here anyway."

The party hied up the steps nudging elbows as they sang, "We knew you would come." Just then La Salita made her appearance at the door. They all rushed to greet her, but stumbled and piled on the Booster, who was picking "She loves me, she loves me not" out of the coco doormat.

Then the party got under way. The Booster was in shorts (lavender) and wore down the parlor carpet by doing the "Ump-da-di, Ump-da." Gee Dee ate a box of soda crackers and three pretzels (nothing to drink) and then whistled, "I Wish I Could Forget You." The Spy was under the table, while the Kiever Kid kept on requesting for "kissing games."

The hostess, La Salita, dressed in orchid, personified joviality. "O. K.," said she, "we'll play games, but first we shall partake of potica, dog-biscuits and jalopie." And, so it was, they all ate and the Joliet Joker had a terrible time keeping the raisins out of his cookie-duster.

They spun the bottle, the lights went out—the games were on. Will say so much that the Booster kissed La Salita and the Magician turned green with envy. So peeved was he that he refused to take the twin home—but that was a break for S. B. Cyril.

The party was a success. Only one armchair was broken, all the ash trays were filled to the brim, milk bottles in every corner, tubes in the radio blown, two carpets worn down, three broken strings on the piano, a few torn shirts, one black eye and everybody too tired to talk. Incidentally, Gee Dee received a piece of the Sally column birthday cake, the piece with the one candle in it. So tickled was he (to partake of La Salita's cake) that he ate the candle and all. A doctor was summoned at 1:37 a. m. and a bulletin was issued that he not only swallowed a candle, but was not lit up.

In an early issue Gee Dee will relate a few incidents experienced by him while he attended Mushwash College. Included will be his initiation to the Phi Dippa Pinna fraternality.

WHENS, WHYS AND WHATS

By 1-2-Y's-4-U

Why does not the Nuyawker write as often as he used to. Is it a "heavy," Nuyawker, or just plain forgetfulness? Must be one of the two. Give us a break, Big Boy, and tell us what your name, Nuyawker, means. How about it?

What happened to the Kiever Kids? They did not write in our latest edition of Our Page, and somebody sure is getting worried. Wonder who? Well, so do I! They must be home nursing an all-week headache from too many parties. Pa ti ves!

What S. B. in Cyril stands for? Could it be: Some Bum? No, it probably can't be. So far no one is even warm in guessing what it stands for. So come on, folks, and let's see who can guess what it means. Come on, Cyril, give us a hand! What say?

When is someone going to write a nice story about our dear Booster and our darling La Salita? Maybe no one is smart enough. I think I will try my hand at it. I am thinking of writing one with the Booster as the hero of my new "Sawdust Romance." Aha, the plot thickens, I have it. I know just what I am going to write. I'm holding my horses, but you never can tell!

Why doesn't someone invent a typewriter that will type without making 15 errors a minute? I am still wondering, and pondering over that question. Can anyone help me? They ought to; seeing as I have given them a hint. Come on, you Edisons, and help us poor stenographers!

See you again next week.

But it is not reason that governs love.—Mollere.

Wedding Bells

Clevelanders were surprised to learn of the marriage of Miss Dolores Zalar, Joliet, Ill., to Mr. Raymond J. Ordina, Cleveland, O., last Friday. The marriage was performed at St. Joseph's church, Joliet, Ill., Rev. John Plevnik officiating.

The bride is the daughter of Joseph Zalar, supreme secretary of the KKK. Mr. Ordina, son of Mr. and Mrs. John J. Ordina, is the editor of the American Home Junior, the English section of the Amerika Domovina.

The newlyweds have our sincere wishes for a happy future!

BITS

By Wlanie

Howdy, dear readers. Here's hoping we find you in fine spirits to read some of Brooklyn's news.

First we must say that the fall season of dancing and bowling has started off with a bang. The first dance was run by the Ridgewood Domovina, our singing club, on Sept. 20 at the American Slovenian Auditorium. Its success was due in part to the well liked "kranjake klobase in kisel zelje."

The men's Ridgewood (N. Y.) Slovenian Bowling Club has already formed. The bowling night is Thursday. If interested, why not drop in and join? The more the merrier! Come on, ladies, start a team. Don't wait too long.

In a personal interview with Matt Curl he denied that the girls of Waukegan beat him at bowling. He claims being a sport, he let the fair one "have" the game. He also denied the statement that the girls of Pittsburgh are prettier than those of Brooklyn. He had better, or he knows the consequences.

We see that the golf bug has gotten hold of the other states as well as New York. All the conversation in the trains in the morning is about golf, and more golf. Let's hear more about it in Our Page and form a K. S. K. J. golf club. How about it?

You'll hear from me again in a short while, until then Adieu!

A VOICE FROM ELY

By H—1

Down a hill, over a mile stretch, around a curve, and "Hurrah!"—we see "Property of the Ely Children"—remember that, K. S. K. J.'s of Joliet!

Begin your pardon, S. B. Cyril and proud Evelethian, but Ely's population reads 6,051. We refer you to the 1930 census. Thank you.

Let us publish a bit of information for the K. S. K. J. tourists:

1. Watch your road map so you won't be misled in such towns as Tower and Soudan—our twin cities with a 1,000 population and only one road, that being the state highway.

2. Bring your fishing equipment along and use it, for there is a copious supply for all. Pose with what you yourself fish. Don't bring them in from the neighbors.

3. Bring your bleaching cream with you. Yes, our sun is hot. It is the same one that shines in Joliet. Ask Blisters what the Ely sun did for him. It did marvels for Sparky! It scorched the mere "shadow" under his nose. How much did the Ely sun encourage its growth? Is it a mustache by now?

4. Beware of the wilds. The Joliet K. S. K. J. tourists surely were not immune from the "wild fever." Is the bump still on the back of the head? Revenge is sweet— isn't it, "Betty"?

5. Don't let the charms of a waitress win you so as to leave an important car accessory for a tip. (A light! A light! I see a light!)

We do hope sincerely that this information will aid you in your future travels.

Greetings from Tony S. Also hoping to hear of an apology for that "Bovine Incident" which occurred occurred in 1899.

SETINZ-DERIX NUPTIALS

Miss Celia Setinz, daughter of Mr. and Mrs. Martin Setinz of 513 Tenth St., La Salle, Ill., and Benjamin Derox, son of Mr. and Mrs. Andrew Derox of 728 Hennepin St., La Salle, were united in marriage at the 7 a. m. mass celebrated at St. Roch's Catholic Church on Saturday, Sept. 20. The Rev. Father Francis Saloven, pastor, officiated.

The wedding march was played by Miss Anna Stein of Peru, a cousin of the bride. Miss Stein and Mrs. Edward Dimond of La Salle sang "I Love You Truly" and the "Ave Maria."

The couple were attended by Miss Marguerite Derox, a sister of the bridegroom, and Anthony Setinz, a brother of the bride.

The bride was attired in a gown of cocoa brown chiffon, attractively made in the new fall mode. Her hat and other accessories were of the same shade and she carried a bouquet of pale pink roses. The bridesmaid wore a gown of chocolate brown fall crepe with hat and accessories to match and carried an arm bouquet of Ophelia roses.

A wedding breakfast was served immediately after the wedding at the home of the bride's parents and a wedding supper was served in the evening followed by a reception.

The young couple will reside in Spring Valley, Ill. We extend our best wishes for a long and happy married life.

How do you do, Ely, S. B. Cyril and Everybody Else!

That's fine of you, Ely, to come to the defense of your town, when such an outsider as S. B. Cyril has the nerve to insult you! But, of course, I don't mean that Ely is any better than Eveleth (except for its cows).

S. B. Cyril, we have not a one and only bank. There are three banks in our fair Hilltop City, and they're not little penny-note affairs, either; also 16 or 18 police officers, with their grand chief (when times loosen up we'll get back our 25 policemen). Besides, the people in Eveleth are noted for their perfect and considerate treatment of tourists and visitors, including Chicagoans.

Anyway, I know that you're not blind to the beauties of nature around Eveleth and its pretty girls. Possibly the letter induced you to stay for the moonlight. Who knows?

Am I supposed to give the raspberry to somebody? Did you think I'm that foolish? Why, I give 'em the razz and keep the berries!

And Ely, K. P., tells you what S. B. ought to mean. I think so, too! So long, till next time!

BITS ABOUT THE RANGE

By S. B. Cyril

Say! Now that Eveleth and Ely have joined the ranks, how about Virginia, Chisholm, Bismark, Gilbert, Tower, Soudan and Winton? We're certain that no red-blooded booster hailing from any of these towns will let Ely and Eveleth have it all over them. This refers especially to Winton. Ely's only rival, and to the "twin cities," Tower and Soudan.

Speaking of Soudan, the Elyites are prone to mention that little city with a note of sarcasm, tinged with disdain. But listen attentively, Soudanites: One evening during our stay in Ely, S. B. Cyril and party piled into old Betsy and drove about in your direction. We had two of Ely's charming citizenry for guides, but, believe it or not, after once entering Soudan, the guides, try as they would, could not lead us out again. Now, K. P., what have you to say about that? Imagine two proud Ely Misses forced to admit being lost in the "wilds" of Soudan!

After a good deal of maneuvering we finally wound up in Tower, the city of wide (and bumpy) streets. Perhaps the young lady behind the counter in the combination grocery store, meat market, drug dispensary and soda jerking emporium remembers the riotous party of six that left the huge tip and the flashlight.

K. P.: If you are really anxious to know what an "Eskimo" is, we suggest that you drop in at the Ely High School (the school on top of the hill) and ask the librarian (the beautiful blond).

Your guess concerning "S. B." missed the target by a mile. The ideal Smith Brothers! Silly Boy! Do you really picture "S. B. Cyril" as a bewiskered old gent? You'd be surprised!

La Salita: We not only are not from Ely, Minn., but (prepare yourself for a shock) we also know who La Salita is, and, furthermore, will prove it by sending her a letter by U. S. mail if she so desires.

Chipso: Don't you think the inebriated gent who is so cunningly draped around the lamp post at the head of your column ought to burn the hay skimmer before Jack Frost nips his ears?

SHEBOYGAN CHATTER

By The Reporters

Something more for the Slovenes of Sheboygan to be proud of: Our Girl Scout Troop 15 Lily of the Valley has the distinction of being the best troop of the city. Mrs. Evans, leader, was honored for her work by the officials of the scouts. Among the committee members we find Sister Lavoslava! We know she feels proud of her girls. Her efforts have not been in vain.

The Reporters have come to the conclusion that Chipso is a good guy, only he must have eaten spaghetti before he wrote his article.

It seemed that every one turned out for the Dramatic Club dance. The "Good Time Spirit" seemed to be in the air and everyone made the most of it. There was Gertrude and Pauline with their best smiles selling tickets in the office. Kalan at the door like a sergeant-at-arms. Mr. Mohor and Mr. Prestor trying to wait on every one at the same time and Mrs. Mohor selling tasty sandwiches, and Jake Kosmach, our musician, doing his stuff. No doubt the dance was a starter so that we will have more like them in the near future.

It proved to be an expensive day for Bus and Lutz. But where was Lutz on the night of the dance? His buddies were there, but we really missed him.

A pleasant sight to see was Zaggy dancing the polka with his mother.

What happened to Hilde that he sat so lonesome-like in the southeast corner of the hall?

The most popular male of the evening was Stublar, with Louie Melanz running a close second.

posvetila šele leta 1929. Takrat se je tudi seznanil z Jelinčičem. Šel je nato na univerzo v Padovo, kjer se je vpisal v "Guf," to je v fašistično vseučiliško organizacijo. Obtoženec pravi, da se ni udeleževal nobenih terorističnih akcij, ampak da je razumel vso akcijo samo v smislu pasivne resistance zoper tlačitelje narodnih in kulturnih pravic Jugoslovancev v Italiji.

Ciril Kosmač

Nato je prišel na vrsto Ciril Kosmač, ki je najmlajši med obtoženci; ima namreč samo 20 let. Tudi Kosmač je študent. Pravi, da ga je v okrilje zarote privedla revščina. Jelinčič ga je namreč nastanil pri družini Komelj v Gorici, kjer je bil zastoj. V protiuslugu je moral izvrševati naloge tajne organizacije. Ni pa izvršil nobenih važnih nalogov in niti ni razdeljeval letakov. Slednje je potrdil tudi na izrecno vprašanje zagovornika Gianninija predsednik Cristini sam.

Izpovedbe Sofije Frančeskin
Nato se je začelo zasliševanje Sofije Frančeskin. Frančeskin je elegantna, mlada in črno oblečena. Doma je iz Črnomlja na Kranjskem. Njen mož je Gorican in ima malo delavnico, oz. trgovino z bicikli in motornimi kolesi v Gorici.

Na vprašanje, ali je v preiskavi prostovoljno izpovedala ali pa je bila prisiljena, je odgovorila, da prostovoljno.

Spoznala je Jelinčiča leta 1928. Toda šele naslednjega leta je začela posredovati tajno korespondenco in letake. V tem letu šele je tudi zvedela, da sta ona in njen mož v službi tajne organizacije, ki jo je vodil dr. Sfiligoj. V prvi vrsti sta ona in njen mož posredovala med Gorico in Trstom, in pri tej priliki opazila, da tržaška organizacija dela bolj marljivo, nego gorška. V Trstu so se vsi slovenski listi razdeljevali takoj, do čim so v Gorici zastajali čeli zavoji. Sofijin mož je prenašal korespondenco na motorciku, in sicer navadno do Proseka. Za vsako pot je dobil 50 lir in 15 lir za bencin, katere sta izplačevala ali Jelinčič ali dr. Sfiligoj. Tada sta tudi plačevala njo, in sicer s fiksno plačo 100 lir.

Na vprašanje predsednika pove obtoženka, da je tudi vedela za znamenje "4," ki so ga rabili zarotniki, da se eventualno med seboj spoznajo. Ta številka je bila zapisana v njihovih identitetnih kartah, ki jih ima vsak italijanski državljani.

Priznava tudi, da je pomagala pri tajni ekspatriaciji dveh antifašistov iz Milana.

Predsednik jo vprašuje nato, dali ni pomagala tudi pri pobegu treh oseb, ki so zapustile Italijo tri dni potem, ko se je zgodila eksplozija v skladišču municije na Proseku. Glede tega pa pravi obtoženka, da ni pri tem nič udeležena.

Tržaška tajna organizacija
Vprašana po svojih zvezah s Spangierjem in drugimi tržaškimi obtoženci, izpove Sofija Frančeskin, da je po njenem mnenju in njenih vtisih na Tržaškem obstojala še posebna tajna teroristična organizacija, ki da je bila v zvezi z nekim tajnim italijanskim antifašističnim društvom. To društvo je imelo prisego, ki je vsebovala pretnjo smrti vsakemu, ki bi izdal njene tajnosti, vede ali nevede. Dr. Sfiligoj je o teh ljudeh dejal, da so nori. Glavni udeleženci so bili Marušič, Štorka, Bidovec, Rupelj in drugi, katerih da ne pozna. Nato je Frančeskinova obširno povedala, kako da je doznala za atentat, ki ga je tržaška organizacija pripravljala na uredništvo Popola di Trieste. Ona da se je že bavila z mislijo, kako bi se atentat dal preprečiti, da pa tega ni storila iz strahu, da bi je zarotniki ne ubili. Ko je to pripovedovala, se je obtoženka začela jokati.

Obtoženka je med drugimi tudi priznala, da je zarotnike

obveščal policijski agent Černe na gorški kvesturi, če jim je pretila kakšna nevarnost. Nato se začenja zasliševanje obtoženca Bidovca.

Bombni atentat na tržaško uredništvo

Bidovec je izpovedal zelo pogumno. Najprej pripoveduje o bombnem atentatu na svetilnik zmag. Ta atentat je izvršil v dogovoru in v družbi z Milošem ter Marušičem. Šli so iz Trsta v Barkovlje s tramvajem. Potem so se peš vzpenjali na Prosek do vznožja svetilnika. Marušič je ostal na cesti, da straži. Bidovec je bombo položil in prižgal vžigalnik, potem so se odstranili, vendar poka ni bilo.

Potem začne pripovedovati o atentatu na Popolo di Trieste. Nekega dne med 6. in 9. februarjem 1930 je prišel k njemu Marušič, češ, da je prejel močno bombo, s katero se bo poskušal atentat na fašistično palačo ali pa na kakšno podobno poslopje v Trstu, par dni pozneje pa mu je povedal, da bodo skušali dvigniti v zrak uredništvo "Popolo di Trieste. Potem so napravili ogled na licu mesta. Na dan atentata samega so se sestali pred manufakturno trgovino Oehlerja. Miloš je nosil bombo, zavito v papir, pod pazduho. Na trgu sv. Katarine so se ustrašili karabinjerjev, misleč, da že kaj sumijo. Ko so se karabinjerji odstranili, so šli v poslopje redakcije lista, kjer jih je na stopnjicah srečala neka stara ženska. Stvar je šla čisto gladko. Potem so odšli vsi domov čisto mirno spat.

O nesreči, ki se je zgodila, so zvedeli drugega dne iz listov. On da je bil začuden, da je eksplozija zahtevala žrtve, ker so vsi mislili, ko so položili bombo, da v tiskarni ni ljudi. Sicer pa on ni poznal eksplozivne moči bombe.

Nato je Bidovec priznal, da je pripadal tržaški tajni organizaciji in se udeleževal njenih sestankov. Na enem izmed teh sestankov so bili tudi trije zarotniki, preoblečeni v miličnike. On je vedel, da niso miličniki. Na tem sestanku se je razložila tehnika bombnih atentatov. Bombo je Marušič dobil od Valenčiča, Valenčič pa od Vadjala. Sploh je obtežen najbolj Marušič kot iniciator tržaške akcije. Med Bidovčev izpovedjo je prišlo slabo dijaku Manfredu, ki so ga pa spravili kmalu k zavesti.

Drugi teroristični čini

Predsednik je nato spraševal glede tretje bombe, ki da so jo baje zarotniki hoteli vžgati pred jugoslovanskim in francoskim konzulatom, ali pa pred policijsko direkcijo. Obtoženec odgovori na to, da so zarotniki res mislili povzročiti eksplozijo pred jugoslovanskim konzulatom, in sicer v slučaju, če bi se požig šole na Katinari posrečil, tako da bi ta reč izgledala kot fašistična reakcija na ta čin. Ker se pa požig ni posrečil, so to namero opustili. Bombni atentat na policijsko direkcijo pa je bil nameravan za slučaj, če bi bil aretiran Marušič.

Glede ostalih atentatov, n. pr. na pošto v Renčah in na Gaziolija, pravi Bidovec, da je za te stvari zvedel od Marušiča, udeležen pa da ni bil. Izgleda, da so bili to vse čini tržaške tajne organizacije. Imela je tudi šifrski alfabet, ki je odgovarjal goriskemu.

Na tozadevno vprašanje predsednika pravi, da so v ječi ravnali z njim zelo lepo in da je izpovedal popolnoma prostovoljno.

Pravi tudi, da je Marušič njega in Miloša zelo strahoval. Priznava, da se je udeležil požiga otroškega vrtca v Lokvah in pa požiga ljudske šole v Zgoniku. Poskušali so tudi zažgati žrebarstvo v Lipici. Imeli so tudi veliko municije in inštrukcije, kako da se postopa z dum-dum krogli.

Bidovec je tudi izpovedal o delovanju Kukca, ki je bil te dni ubit na italijanskem teritoriju tik meje. Na omenjenem sestanku, o katerem je Bidovec govoril, je bil navzoč tudi Kukec. Na tem sestanku se je govorilo, da je treba ubiti nekega Bratoša. Kukec se zdi, da je tudi avtor poskušenega požiga šole na Gropadi pri Trstu.

V nadaljnjem spraševanju pravi obtoženec, da jim je Marušič naročil, da naj bombo položita pod kakšen tiskarski stroj v uredništvu Popolo di Trieste, da pa to ni bilo mogoče, ker so vrata v strojnico bila zaprta. Marušič je Bidovca in Miloša tudi zaradi tega grajal, ker nista storila toliko škode, da bi list ne mogel več izhajati.

Senzacija—zamišljen atentat na Mussolinija

Zdaj se je zgodila senzacija. Državni tožilec Dessy je namreč opozoril predsednika sodišča, da je pravkar dobil obširno pismo od obtoženca Marušiča, v katerem razkriva uprav senzacionalna dejstva, valeč glavno odgovornost za akcijo tržaške organizacije od sebe drugam.

Marušič pa je bil napisal že prejšnjega dne v ječi dolgo pismo s sledečimi izpovedbami: Najprej pripoveduje, kako se je seznanil s posameznimi obtoženci. Marušič sam je uslužben v Banca d'America e d'Italia v Trstu. V tej lastnosti se je seznanil z nekim trgovcem

Urbančičem s Knežaka in z njegovim prokuristom Valenčičem. Valenčič je Marušič najprej najel za to, da bi skrbel za razbiranje slovenskih listov, ki so čez Gorico prihajali prepoznati. To vse je bilo leta 1929.

Septembra meseca istega leta je šel na sestanek na nek kraški hrib, za katerega je bila izdana parola: "Snežnik." Na tem sestanku sta bila dva oborožena neznanca. Na tem sestanku se je sklenil drug večji sestanek, o katerem je izpovedal že Bidovec. Na tem sestanku so bili zopet trije neznanci v uniformah fašistične milice. Eden je bil blond, drugi črn. Blondina so klicali Dušan. Neznanec so rekli, da je treba ubiti občinskega stražarja Kureta in znanega fašističnega stotnika Gaziolija iz Sežane. On, Marušič, da s celo stvarjo ni bil prav zadovoljen, posebno zato ne, ker je primanjkovalo denarja in je tržaška organizacija hiralala. Med tem pa je pripela bomba, katera je bila potem položena v uredništvo Popolo di Trieste. Ta bomba je prispela 1. februarja 1930 na avtomobilu in je bila zelo težka. Vžigalnik je bil preračunan na 20 minut.

Nato Marušič zelo obremenuje Vadjala, ki je obljubil tisoč lir tistemu, ki bi ubil Gaziolija. Nato govori o drugih bombnih atentatih, ki so jih zarotniki še nameravali, dokler jih ni prehitel mesec april, ka-

Neglede kje živite, v Kanadi ali Združenih državah

Je pripravno in koristno za vas, ako se poslužujete naše banke in obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino. Pri nas naloženi zneski prinašajo obresti po 4% procentov, nove vloge se obrestujejo že s prvim dnem vsakega meseca. Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljenecem točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na pri nas izdanih potrdilih. Naslovljenec prejme torej denar doma, brez zamude časa, brez nadaljnjih potov in stroškov. Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljenecem in žigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošiljateljem v dokaz pravičnega izplačila. Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju nesreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi na sodnji v stari domovini.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino 75 centov.

Sakser State Bank

82 Cortlandt St.
NEW YORK, N. Y.
Tel. BARclay 0380

Kalifornijsko grozdje

Kakor že zadnjih enajst let, tako imam tudi letos na izbero vseh vrst sladkega in kisa KALIFORNIJSKEGA GROZDJJA. Ako želite naročiti cele karo (vagon) ali več dobrega kalifornijskega grozdja, tedaj se obrnite na:

JOSEPH P. KRISTAN
P. O. Box 587
FRESNO, CALIFORNIA

Naše zveze s staro domovino

v vseh denarnih sadgah so neprekosljive. Vi živite lahko kjerkoli širom Združenih Držav in vendar je vam mogoče poslati denar v stari kraj potom naše banke prav tako točno in zanesljivo kot da bi prišli sami osebno na banko. NASE CENE SO PO DNEV- NEM KURZU poveržene spre- membi, toda zmerne in po- štene. Denar pošljemo kot za- htevano ali v dolarjih ali pa v dinarjih po denarnih na- kaznicah, plačljivih po stare- m. POSKUSITE NASO DENARNO POSILJATEV in preprečiti bodite, da boste zadovoljni. Pišite nam ali pa pridite sami poizvedeti dne- sne cene in jih potem primerjajte s onimi, ki jih dobite drugje. Naše po- siljave bodo dosegle vaše ljudi naj li ti žive v kaki zakotni gorški va- sici ali pa v največjem mestu, v kolikor najkrajšem času mogoče. Vsi naši bančni posli so podvrženi nadzoru svazne vlade. Kapital in rezervni sklad naše banke presegajo \$740.000 kar je znak varnosti za vaš denar.

PARIS Oct. 3. Oct. 24
4 P. M. 7 P. M.
PARIS Oct. 10 Dec. 5
6 P. M. 4 P. M.
France Oct. 17 Nov. 14
7 P. M.

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini s vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
26 Public Square
Cleveland, Ohio.

ZASTAVE, BANDERA, REGALJE IN ZLATI ZNAKI za društva ter člane K.S.K.J. izdeluje EMIL BACHMAN
1845 S. Ridgeway Ave., Chicago, Ill.
Pišite po cenik.

DOMAČA ZDRAVILA. V zalogi imam jedline dišave. Knjapovo ječmenovo kavo in imortitana zdravila, katera pripravoca Magr. Knap v knjigi DOMAČI ZDRAVNIK. Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH FEZDIE
Box 772, City Hall Station
New York, N. Y.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNIČNO PREMOZENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOZENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti. Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljete ga najceneje po naši banki. SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA SOPROGA IN NEPOZABNEGA OČETA

ANDREJ ČEPON

ki je preminul dne 6. oktobra, 1929, še vedno objokovan od njegove družine.

Pokojnik je bil rojen dne 26. decembra, 1869 v Horjulu pri Vrhniki, v Ameriki je živel 30 let.

Dragi in nepozabni nam pokojnik: V spomin na prvo obletnico Tvoje smrti Ti s tem poklanjamo sledeče kitice:

Srečno ljubljani nam oče, nepozabni mi soprog, težka bila je ločitev, ko odzvel Te nam je Bog.

Solza pada še nočeta, tužno bje nam srce, smrt pobrala iz tega sveta ljubljena nam naglo je.

Leto dni Te zemlja krije, kar si v večnost se podal; srca blagega si bil nam, vsem v spominu si ostal.

Da, prehitro ste zapeli pesem mu prežalostno, rakev z vencji ste odeli, položili ga v zemljo.

Dragi mož in ljubi oče, on se ločil je od nas, kje tolažbe je iskal? Smrt nam vzel zlati čas.

Spijaj mirno v zemlji tuji, dragi oče in soprog! V raju svetem duši Tvoji, daj plačilo večni Bog!

Tamkaj zopet se združili bomo, stisnili roke. O pokojnik naš premili, to bo srečno svidenje!

Zalujoči ostali:

Neža Čepon, soproga, Jehn, Mary, August, Andrew, Michael, Jennie, Louis, Joseph in Rudolph, sinovi in hčere, Sinahe, vnuki in vnukinje.

North Chicago, Ill., dne 30. septembra, 1930.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je po daljši in mučni bolezni umrla ljubljena žena in nepozabna mati

ANNA REPP

Pokojna je bila rojena na Vrhniki dne 26. junija, 1877. Bila je članica društva Marije Pomagaj, št. 79 KSKJ., društva sv. Družine, št. 6 in društva Krščanskih mater. Pogreb se je vril dne 16. septembra s sv. mašo, katero so darovali naš častiti gospod župnik Rev. M. J. Butala ob asistenci Rev. John Plevnika in Rev. M. Stanczaka. Na tem mestu bodi vsem izrečena najlepša zahvala!

Dalje se najlepše zahvaljujemo vsem društvom in sicer: društvu Marije Pomagaj, društvu sv. Družine, društvu sv. Josefa, društvu Srca Jezusovega, društvu sv. Ane, društvu Krščanskih mater in društvu Vitezov sv. Jurija, ki so vsa dala svoje zastave pri sprevodu. Dalje se zahvaljujemo vsem onim, ki so darovali vence in za sv. maše, in ki so jo obiskali ter molili ob mrtvaškem odru.

Pogreb se je vril na pokopališče Ascension in ga je imel v oskrbi Mr. M. Piasocki; tudi njemu se zahvaljujemo za lepo oskrbo pogreba. Torej še enkrat vsem skupaj srčna hvala!

Bela žena, smrt nemila, žrtve si izbrala je, s koso svojo zamahnila, s tugo nas navdala vse. Ljuba mati, draga žena se ločila je od nas; sadnja ura smrtna njena je odbila za ves čas.

V grobu tihem tamkaj sniva večno spanje še sedaj... V miru božjem naj počiva, večna luč ji sveti naj!

Ti pa, ljubljena žena in draga mati, počivaj v miru božjem in na zopetno svidenje nad zvezdami!—Zalujoči ostali:

John Repp Sr., soprog John, Ignacij, Frank, Anton, Jacob, Joseph, sinovi. Anna, Jennie, Paulina in Mary, omožena Stanczak, hčere. Waukegan, Ill., dne 24. septembra, 1930.